

**Nummer 4
Juli-Augustus
2022**

In deze uitgave:

- Door de trouw van God komen wij niet om
- De brief van Paulus aan de Filippenzen (2)
- Hoe ver willen wij gaan?
- Het fundament geeft levenskracht (4)
- Wie is mijn naaste?
- Merkwaardige opvattingen over Israël
- De brief van Judas (4)
- De gezonde leer (4)
- Wijsheid uit het Spreukenboek (3)
- Het volle evangelie van Marcus (2)

volle evangelie magazine

INHOUDSOPGAVE

- 2 Colofon
- 3 Van de redactie
- 3 Door de trouw van God komen wij niet om - Toon van den Hoorn
- 6 Ik ben van U - Ine Lijzenga
- 6 De brief van Paulus aan de Filippenzen (2) - J.E. van den Brink
- 8 Hoe ver wil je gaan? - Jacques Schoenaers
- 11 Het fundament geeft levenskracht (4) - Dick Tom
- 14 Je bent die je bent - Gerrit van Ek
- 14 Wie is mijn naaste? - Duurt Sikkens
- 14 Merkwaardige opvattingen over Israël - Piet Guijt
- 18 Een groeiproces – Marry Koster-Broek
- 18 De brief van Judas (4) - Ronald Kemp
- 20 'Bloemenkinderen'- Jan Fluit
- 20 De gezonde leer (4) - Jildert de Boer
- 22 Wijsheid uit het Spreukenboek (3) - Jan de Jong
- 23 'Goud vanouds': bijzondere preken
- 23 Liederen: om te luisteren of te leren
- 24 Boek verschenen: Het volle evangelie van Marcus door Paul de Groes deel 2 - Redactie

DE WEBSITE BIJ DIT BLAD

Dat is: <https://www.hoger-op.nl>

De extra [artikelen](#) van de redactie op de website geven een duidelijk inzicht wat het volle evangelie is. Ook het digitale blad 'Hoger-op' is te vinden onder [Magazine](#) in PDF-vorm. [Gemeenten](#) die achter het volle evangelie staan, zijn te vinden onder dát kopje met hun websites en onder [Links](#) staan een aantal onafhankelijke websites. Er is een zoekfunctie om d.m.v. een trefwoord in de artikelen te vinden waar je naar zoekt. Als je een reactie wil geven op de site kan dat via button [Contact](#). Nadat de reactie gecheckt is, plaatst de beheerder/vormgever van de site, Henk Verbeek, hem eronder.

WEBSITES

Die ondersteunend zijn voor het volle evangelie en de boodschap van het Koninkrijk der hemelen:

- <https://www.hoger-op.nl/gemeenten>
- <https://www.hoger-op.nl/links>

MEDEDELINGEN

- **Uiterste datum indienen kopij voor no. 5 van september-oktober 2022 is 05-09-2022.**
- *Soms kan een bijdrage blijven 'overstaan' voor het volgende nummer wegens ruimtegebrek.*
- In het volgende nummer o.a. artikelen van Henk Lijzenga, Cees Visser, Christiana van de Velde, Zeina Bassa-Dafesh, Eljakim Nuijten en een gedicht van Hanny Laurita.

COLOFON

Doelstelling

'Hoger-op' is een blad voor geloofsopbouw, verdieping en evangelisatie. Het wil een bijdrage geven:

- Aan de *samenbinding van gemeenten* die de boodschap van het 'volle evangelie' (dat wil zeggen: het *volledige* evangelie) willen uitdragen.
- Daarnaast geeft het *impulsen voor de persoonlijke geloofsgroei* van jong en oud.
- We beogen de *verbreiding van het evangelie van het Koninkrijk van de hemelen* (= de hemelsferen), ook buiten de directe, eigen kring.

Vanuit de volheid van het evangelie willen we een boodschap uitdragen die het *inzicht in Gods Woord verdiept*. Het biedt een *stimulus om Jezus na te volgen* in de dagelijkse praktijk door in eigen leven *'hogerop' met de Heer* te komen.

Digitaal magazine

'Hoger-op' is een gratis digitaal blad. U kunt meer adressen ervoor opgeven via redactie@hoger-op.nl die interesse (kunnen) hebben het te ontvangen. Het wordt naar een aantal volle evangelie gemeenten gestuurd en het is onze wens dat het *intern doorgemaid wordt naar de gemeenteleden*. *Hiervoor vragen we de 'goodwill' van een leidinggevende of contactpersoon*. De bedoeling is dat het blad ongeveer om de twee maanden verschijnt (6x per jaar) en het heeft een omvang van 24 pagina's.

Ontvangt u het blad niet van een contactpersoon in een gemeente, dan kan het blad *persoonlijk* aangevraagd worden. Door de publicatie als pdf op de website <https://www.hoger-op.nl> (met een link voor de *ontvangers per e-mail*) kan het gemakkelijk worden doorgestuurd naar andere christenen met wie je contacten onderhoudt en/of in gesprek bent. Al verschenen nummers zijn terug te vinden op de website. Er wordt ook op sociale media, met name op facebook, bekendheid aan gegeven.

Redactie

Jildert de Boer

Vormgeving

Henk Verbeek

Verantwoording en copyright

Elke auteur draagt de verantwoordelijkheid voor zijn/haar artikelen en de redactie is verantwoordelijk voor de publicatie ervan. De link naar de pdf van het blad op de website kan vrij doorgezonden worden via de e-mail. Bij overname van artikelen: *graag bronvermelding*.

Correspondentieadres

Jan Azn. Leeghwaterstraat 6

3841 KC Harderwijk

Tel. 06-27269342;

E-mail: redactie@hoger-op.nl

VAN DE REDACTIE

Oekraïne en Rusland in de natuurlijke wereld: Zijn wij er bewogen over en zijn wij erbij betrokken?

We hebben indrukwekkende filmpjes op Youtube gezien van Oekraïense christenen vanuit schuilkelders in metrostations die samen hun lofzangen te midden van hun benauwende situatie uitzingen. Hoewel we weten dat er veel menselijke traditie in oosters-orthodoxe kerken is, raakt het mij zeker als ik ze oprecht zie zingen vanuit vertrouwen in God. Het is mooi hoeveel hulp erop gang gekomen is de laatste maanden voor dit noodlijdende volk, waarvan er velen op de vlucht geslagen zijn en sommigen ook weer terug kunnen keren. Waarschijnlijk hebben we ook als we niet direct in de gelegenheid waren om concreet te helpen onze portemonnee getrokken of een bedrag overgemaakt voor de instanties die hulp bieden aan Oekraïne. Het westen levert veel wapens aan het Oekraïense volk, zodat zij opgewassen zijn tegen de Russische beer. Laten we wel beseffen dat het een oorlog in de natuurlijke wereld is die gaat tegen mensen van vlees en bloed, zoals jij en ik. Daarbij sneuvelen aan beide zijden elke dag heel wat soldaten die er door hun overheid op uit worden gestuurd voor een zogenaamde 'speciale militaire operatie' van Rusland en de Oekraïense soldaten om hun land te verdedigen. Wat een ontzettend leed als je daarover nadent! Dan kan het wel eens lijken dat je als individueel christen als het ware machteloos staat toe te kijken als je het journaal enigszins volgt.

Oekraïne en Rusland in de geestelijke wereld: Staan wij volstrekt machteloos?

Of kunnen we ook leren hogerop te komen met onze gedachten, ook bij zo'n groot conflict? Zoals we uit Daniël 10 geleerd hebben, weten we dat er in de hemelse gewesten vorsten zijn die regeren over landen, daar over Perzië en Griekenland in die tijd. Nu in onze tijd zijn er ongetwijfeld ook over landen als Oekraïne en Rusland vorsten actief in de geestelijke wereld. Dat geeft ons een andere blik op iemand als Putin. We mogen scherp zien dat hij wordt aangestuurd door zo'n 'wereldbeheersers van de duisternis' (Ef. 6:12). Daar is onze strijd tegen. Kunnen wij invloed daarop uitoefenen? Hoewel wij zeker nog niet alle wetten kennen die in de hemelsferen gelden, weten wij genoeg dat er 'hemelvorsten' actief zijn die uit zijn op verwoesting, vernietiging en ondergang. Ze stelen, slachten en verdelgen, waar ze maar kunnen (Joh. 10:10a). Staan wij daarbij slechts werkeloos aan de kant toe te kijken? Onze geestelijke inzet wordt gevraagd, persoonlijk en als gemeente. De Bijbel roept ons op om te bidden voor de overheid (Rom. 13; 1 Tim. 2:1-2), niet alleen opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden, want aardse overheden zijn bedoeld als ordenende wereldgeesten. Maar ook om de strijd in de onzichtbare wereld tegen de 'hemelvorsten' aan te gaan en

hen in Jezus' naam effectief aan te durven spreken, ook in onze 'talen van mensen en engelen', zodat hun macht ingedamd en gebonden zal worden. Help jij zo ook mee in de geestelijke wereld?

DOOR DE TROUW VAN GOD KOMEN WIJ NIET OM

Door Toon van den Hoorn

Klaagliederen 3 vers 21 tot 24:

"Hoor en luister. Dit doe ik terugkeren naar mijn hart, daarom zal ik hopen, het is de trouw van God dat wij niet omkomen. Voorwaar zijn barmhartigheden houden niet op en elke morgen zijn ze weer nieuw. Groot is uw trouw. Mijn deel is de Heer zegt mijn ziel, daarom zal ik hopen op Hem."

Inleiding

Je herkent het wel, het zijn de gunstbewijzen des Heren - oud gezegde - dat we niet omkomen. Jeremia schrijft Klaagliederen over mensen die God ontrouw worden. Ze werken niet meer mee aan Gods plan in zijn gemeente. Misschien weten ze niet eens wat voor plan God ze geeft voor de gemeente. Ze zien de geestelijke wereld niet of niet meer. Ze zetten Gods woorden niet om in leven. Het moet 'leuk' zijn in de samenkomst, het moet allemaal perfect lopen... Deze mensen, weet je waar ze wonen? Waar zijn ze geestelijk huis? Deze mensen wonen in Babel, daar hebben ze een huis met een tuintje ervoor. En in deze geest hoereren ze met andere geliefden, lezen we in Klaagliederen. Ze hebben Jezus en God er nog wel bij, toentertijd en ook vandaag de dag. Maar wat zij ten diepste willen, dat wil God niet.

Door weëen heen

Hierover gaat Klaagliederen. Het begint, luister goed, met het Hebreeuwse woord *echa*, meestal vertaald met 'ach' of 'hoe', kijk maar na in je vertalingen thuis. Buber (heeft een Duitse vertaling direct vanuit het Hebreeuws gemaakt) noemt een bijbelboek meestal naar het eerste woord van dat boek en bij Klaagliederen is dat weëen. Waar denk je dan aan? Aan 'ach en wee klagen' of aan 'wee de mens die ontrouw wordt'? Maar weëen, dat betekent ook: wee in het meervoud daarvan. *Door weëen heen komt Gods heerlijkheid openbaar in jou en in mij, in ons, in de gemeente, dat gaat door weëen heen. God blijft te midden daarvan trouw aan Zijn plan en ik hoop jij en ik ook.*

Hij blijft trouw aan Zijn gemeente, Hij gaat door met mensen die Hem trouw blijven. Hij gaat niet in discussie, of door gespreksgroepen op te richten, hoe we nou weer verder gaan. Hou toch op, Ik wil graag doorgaan, als je het niet erg

vindt. In Klaagliederen lees je alles over de ontrouw, het verderf en de ellende die daar op volgt. Let wel, dus: op wat de vijand bewerkt.

God blijft trouw

Ik vind het zo mooi dat in Klaagliederen, als je de Hebreeuwse woorden gaat tellen van het hele boek en je wilt zeggen: Waar zijn nou de middelste woorden? Dan is dat in hoofdstuk 3, vers 21 tot 24. *Dat gaat over dat God trouw blijft, vind je dat niet prachtig?!* Ik weet niet of je nog ergens mee zit? Hij ontfermt zich over ons, over jou en mij. Hij wil ons zo graag in Christus tot Zichzelf omhoog trekken, zodat je alles vandaar uit kunt bekijken.

Het gaat om je houding

In de verzen vóór vers 21 wat ik je gelezen heb, daarvóór zie je hoe Jeremia wanhopig is, door wat zijn leven bedreigt, wat zijn leven wil verwoesten. Zoals jij wanhopig kunt zijn onder alles wat er gebeurt in deze tijd, wat bedreigt, wat wil verwoesten. En zegt hij dan in vers 18: *“Ik dacht, vergaan is mijn kracht, vervlogen mijn hoop op de Heer.”* En wat zie je daarna bij Jeremia? Daarna zie je zijn omstandigheden die hij niet kan veranderen. Misschien als hij heel hard bidt? Nee, dat had hij al gedaan. Zijn problemen blijven gewoon hetzelfde. Wat verandert er dan? *Zijn houding, die verandert.* Luister en kijk nu maar mee in de tekst.

Hoor en luister. *“Dit doe ik terugkeren naar mijn hart, daarom zal ik hopen, het is de trouw van God dat wij niet omkomen. Voorwaar zijn barmhartigheden houden niet op en elke morgen zijn ze weer nieuw. Groot is uw trouw. Mijn deel is de Heer, zeg mijn ziel, daarom zal ik hopen op Hem.”*

Dit, zo begint hij, dit doe ik terugkeren naar mijn hart. Je hart, je geestelijk hart - geen verwarring daarover - is de kern van je bestaan. Met je hart, met hart en ziel, stuur je je geestelijk lichaam aan. Je liefhebben, je geloven, je verwachten. Even leek je hoop misschien vervlogen, vorig jaar, maar je pakt het weer op, *wij pakken het weer op in het nieuwe jaar voor 2022! Daarom hoop ik, hierom verwacht ik, het is de trouw van God dat wij niet omkomen.* Hij garandeert ook vandaag: Mijn woorden, ze gaan vervuld worden in mensen die vanuit Mij proberen te leven. In mensen die samen met elkaar Mijn gemeente bouwen. God is trouw!

Gods ontfermingen houden niet op

Mijn vrouw en ik hebben het afgelopen jaar vaak tegen elkaar gezegd: *“God is trouw, want als het van ons afhangt...”* Wat dan? Ja, geen volle evangelie hoogmoed, snap je? Daar ligt soms een kantelpunt. Ja, wat dan? Nou, dat zie je in Klaagliederen, ik zal eens even verder gaan... dan is er weinig hoop voor de toekomst, en is er heel weinig

hoop voor 2022? Maar er staat en lees maar mee: *“Voorwaar Zijn ontfermingen houden niet op.”* Zijn ontfermingen, *rachamim*, dat is: barmhartigheden, ontfermingen. En van dat woord racham komt *rechem*. Je hoort er dezelfde medeklinkers in, dat hebben de Hebreeën in hun taal. *Rachem* daarvan komt *rechem* en wat betekent *rechem*, klein beetje Hebreeuws: schoot of moederschoot. En dan hoor je daar in het lied *“uit de schoot van de dageraad”* gaan Gods zonen tevoorschijn komen, ja openbaar komen. Dat zie je, dat hoor je, in Psalm 110 vers 3.

Eén ding is duidelijk, God verandert zijn plan niet. Hij stelt zijn plan ook niet bij. Zo van: nou dat heb ik dan verkeerd gehad, dan moeten we het maar eens zó proberen met onze gemeente. Nee, Hij gaat door, Hij gaat al jaren door. Maar voor Hem tellen die jaren niet, Hij is eeuwig. Vanaf het paradijs gaat Hij door tot en met Openbaring. Zijn barmhartigheden houden niet op! Vind je het niet prachtig? Hij ontfermt zich over jou, over wat je voelt, wat je denkt. Hij ontfermt zich over jou als opgejaagd wordt, als je afgejakkerd bent, als je bang bent voor, als je geen rust kunt vinden. Hij ontfermt zich over jou als je ontrouw werd aan zijn Geest, aan Zijn Woord, aan Zijn Gemeente.

De moederschoot als bubbel

Racham, Rachamim, Rechem. Om er nog eens even mee te spelen, dan denk ik dus aan de *moederschoot*. Een omsloten omgeving. En in deze tijd heb je daar een nieuw woord voor: een bubbel. “Ze zitten in een bubbel” zeggen ze dan, dat zijn meestal sportmensen. In een bubbel van... en ik vul het in, denk aan de moederschoot, liefhebben, aanvaarden, kun je dat? Vergeven, ik zeg nogal wat, kun je dat? Kan ik tegen mezelf ook zeggen: ONTFERMEN?! Een prachtige bubbel waarin de Heer werkt in je leven. En vanuit deze bubbel gaat Gods heerlijkheid openbaar komen. Dat staat! En dat gaat voor jou en mij door weeën heen. Kunnen we die dan niet wegbidden? Nee. *Het gaat door weeën heen, in je eigen leven, in onze gemeente, door weeën heen komen Gods zonen openbaar.*

De Heer gaat door met Zijn plan

En hiervoor staat de Heer borg. Wat er ook verkeerd ging in 2021, bij jezelf of in de gemeente, wat er ook verkeerd gaat in 2022, *de Heer gaat door met Zijn plan.* En wij? *Wij bouwen dus ook door aan zijn tempel in de hemel.* We moeten de weeën doorstaan en niet te veel over ‘kleppen.’ Je moet door de verdrukkingen heen. Kijk naar het Joodse volk, dat ging er omheen en het heeft ze 40 jaar toch wel een beetje ellende gekost. We moeten nog lijden en mijn vraag is, kun je dit aanvaarden of denk je: dat bidden we even weg? Aanvaard dit dus en laat het gif van de slang je geestelijk niet doden, want de boze verwerpt je als je tegenslag tegenkomt.

Kiezen voor de Heer te midden van negatieve geesten

De geest van hysterie werkt in levens en in gemeenten en maakt van al het negatieve een grote ballon. En wat zit er in een ballon? Gebakken lucht. De geest van weerspanningheid verleidt je, om niet verder samen te bouwen aan de gemeente. "Nou, laten zij het maar doen hoor, het is goed zo..." Maar, zeg één ding, dat geldt ook voor mij, daarom sta ik hier nog, daar ben je zelf bij! *Je kunt kiezen. Je kunt kiezen voor het aangename jaar van de Heer, voor je leven in de gemeente, om dat op te merken juist in 2022. Het jaar van Gods ontferming, het jaar van Gods trouw.*

De Heer geeft uitkomst

Dit jaar kan dus voor jou een heel aangenaam jaar gaan worden. Een jaar vervuld van wat de Heer wil. Weet je wat zo typerend is? In hoofdstuk 3 van Klaagliederen, hoe groot de nood ook is, *de Heer geeft uitkomst*. En dan kun je bidden: "Uw ontfermen over ons stopt niet", dus Uw ontfermen over ons laten we ook niet blokkeren. *We verheugen ons over de dingen die U ons in de hemel laat zien. Daarin willen wij verder leven.*

Zijn ontfermingen zijn elke morgen nieuw

En de tekst gaat verder, want je hebt al door, ik behandel 'm gedeelte voor gedeelte. *"Elke morgen zijn die ontfermingen nieuw."* Dus je staat niet op uit je bed met het volle evangelie, je staat op uit je bed, hé, het is weer nieuw van Gods ontferming! Dat is een geheim, dat ga ik je niet uitleggen. Maar dit is iets anders in ieder geval dan elke morgen, zeggen de Nederlanders: "Elke morgen nieuwe zorgen." Je zal het op je huis zetten... *"Zijn ontfermingen zijn elke morgen nieuw"*. En ik zeg het ook tegen mezelf wat ik er nu bij zeg. Ook als je het soms eens minder ziet. Ook als je het soms moeilijk op kunt merken. Elke morgen sta je en dan zijn Gods ontfermingen nieuw voor jou en mij. Hoe Hij zich over jou ontfermt. Hoe Hij je troost in je verdriet, in je pijn. Hoe Hij jou perspectief geeft. Door Zijn - lees goed - door Zijn tranen heen laat Hij jou zien wat Hij van plan is met jou, met de gemeente waarin je mee mag werken. En weet je, Hij ziet het zitten. En jij ook verwacht ik. Als je opstaat uit de nacht, moet je wel eens doen: *opstaat uit de nacht van wat misging*. En je kunt het allemaal opnoemen en ook nog van het jaar ervoor, niet doen! *Opstaan uit de nacht van je teleurstellingen. Opstaan uit de nacht, waarin jij ontrouw werd.*

Draag elkaar op handen, zet elkaar op de geestelijke voeten

Je staat op want de zon gaat op over je leven. Het wordt morgen, de nieuwe dag breekt aan. Gods licht gaat schijnen in je hart en in je leven. Gods Woord, Zijn Geest gaan werken, verder werken in jou en in mij. Laat Gods Woord en

Zijn Geest dan doorwerken, ook naar de ander. Niet dat je moet 'bepreken', nee, *in leven wat in jou naar die ander uitgaat*. In die liefde, in die verwachting. Ook naar mensen die hier nog buiten staan, ontferm je over wie lijdt. Ja, troost wie intens verdrietig is. Geef perspectief aan wie het niet meer ziet zitten. *Draag elkaar op handen en laat elkaar niet vallen. Zet elkaar op de geestelijke voeten*. Als je zo denkt, als je dit overweegt in je hart, weet je, dan herstel je. Dit is leven. Dan herstel je van binnen, dan hoop je op een betere toekomst, dan verwacht je.

Mijn deel is de Here

"Groot is uw trouw" gaat het verder. God is trouw aan jou en mij, en daarom is er uitkomst voor jou en mij. *"Mijn deel is de Here, zegt mijn ziel"*, mooi hè. Zo rustig. Je zal zitten in je auto met je ellende: "Mijn deel is de Here." Mijn enig bezit bent U. Ik heb geen eigen land, geen eigen ruimte op aarde, maar ik vind mijn ruimte en mijn rust bij U. En dat hoor je ook in Psalm 142 vers 6, Naardense bijbel: *"Schreeuwen zal ik tot u, ENE, ik blijf zeggen mijn toevlucht zijt Gij, mijn deel in dit leven op aarde."*

Door de 'modder' heen vind je het goud van Zijn woorden

"Daarom zal ik op Hem hopen", prachtig hè. Als dat nou eens terugkeert in Nederland, maar begin maar bij je eigen leven. Weet je, ik zal het eens met een ander beeld zeggen. Jeremia ziet de modder van ons bestaan, van zijn bestaan in zijn tijd natuurlijk. Ik paraphraseer het een beetje. En wat doet Jeremia, Hij begint daarin te graven. Je zou zeggen: die is gek, of niet? En wat vindt hij dan? Wat vind jij dan als je gaat graven door die modder heen? Dan vind je goud. *In de modder van je bestaan, vind je goud. Te midden van je pijn*. Je vind goud te midden van alles wat moeite kost, te midden van wat je verdrietig maakt... Dan vind je goud van Gods geloof, van Zijn liefde, van Zijn trouw, van Zijn ontferming. *Het goud van Zijn woorden voor jou*. Niet om te zeggen dat was ook weer 'leuk', maar om ze te laten werken.

Om naar een dieper punt te komen, dat het gaat werken voor jezelf in je eigen leven, van binnen, nog meer! Goud, ook vind je dat voor de gemeente. Je kan er van alles van zeggen misschien, dan moet je nog even dieper gaan, dan kom je bij het goud van Zijn woord en Zijn Geest die werken in de gemeente. Die werken in ons.

Bouwen aan de gemeente in de hemel

Nou, daarom ook verwacht ik veel voor de toekomst en dan merk je, Heer ik sta er niet alleen voor, U geeft het. U bent trouw, U laat mij niet vallen, U komt mij tegemoet en ik ga U tegemoet in de lucht, de hemel in.

Weet je, dit weegt toch zwaarder dan al die modder. Dit weegt toch zwaarder dan al die problemen. En weet je

waarom? Omdat dit goud is voor jou. En hiermee bouwen wij aan ons huis in de hemel. Het huis in Babel? Laat dat maar zitten. *Hiermee bouwen wij aan de gemeente in de hemel en wij weten één ding heel duidelijk, wij komen niet om, omdat de Heer trouw is!*

Wij komen niet om, want groot is Gods trouw

Dit doe ik terugkeren naar mijn hart. Daarom zal ik hopen. Het is de trouw van God dat wij niet omkomen. Voorwaar zijn barmhartigheden houden niet op. Elke morgen zijn ze nieuw. Groot is uw trouw, mijn deel is de Here, zegt mijn ziel. Daarom zal ik hopen op Hem. Halleluja. Amen!

Bekijk [HIER](#) de toespraak in de volle evangeliegemeente te Den Haag (Adventkerk) op zondag 9 januari 2022 of beluister hem [HIER](#) vanaf de MP3-opname, tot artikel uitgewerkt door Corrie Kuster (waarvoor dank! Red.) en iets bewerkt door de redactie.

IK BEN VAN U

God, U bent mijn Heer. Ik ben van U.
Ik verheug me in uw aanwezigheid.
Ik verlang ernaar uw diepste gedachten te kennen.
Als U tot me spreekt word ik stil van geluk.

Uw stem is vol liefde, uw ogen vol tederheid.
Nu ga ik ook zeggen wat er diep binnenin mij is.
Want U hebt mijn hart en mijn gedachten
in harmonie gebracht met uw wezen.

De werkelijkheid van ons samenzijn
brengt me steeds weer in vervoering.
Met U te leven brengt me in beweging
en daarom zal ik niet meer stil zijn.

Ik ga uw woorden begrijpen, uw beloften geloven.
Ik ga uw daden doen en uw liefde uitdelen.
Ik ga zingen en lachen en dansen.
Ik ga iedereen zeggen hoe geweldig U bent.

Ine Lijzenga

VAN DE PIONIERS

DE BRIEF VAN PAULUS AAN DE FILIPPENZEN (2)

Beknopte kanttekeningen

Door J.E. van den Brink

Filippenzen 1:15-30

15-17. *Sommigen prediken de Christus wel uit nijd en twist, maar anderen doen het met goede bedoeling. Dezen verkondigen de Christus uit liefde, daar zij weten, dat ik tot*

verdediging van het evangelie gesteld ben, maar genen uit eigenbelang, met de onzuivere bedoeling, mij de gevangenschap zwaar te maken.

Er waren echter ook broeders, die wel het evangelie predikten, maar die Paulus niet aanvaardden. Misschien waren het Joodse christenen, die zich ergerden omdat Paulus het evangelie aan de heidenen bracht en het losmaakte van de Joodse wetten en instellingen. Misschien waren het christenen die meenden dat zijn gevangenschap met banden en verdrukking in deze wereld niet strookten met de kracht en de heerlijkheid van het evangelie. Zij brachten wel het evangelie, maar kraakten tegelijkertijd Paulus af. Maar gelukkig dacht het merendeel anders over deze apostel. Zij predikten Christus, omdat zij Hem liefhadden, maar zij hadden ook liefde voor Paulus, hoewel deze in gevangenschap was. Zij wisten dat deze verdrukking een doel had, namelijk om in de geestelijke wereld te tonen dat de apostel ertegen bestand was en in de zichtbare wereld te laten zien, dat hij toch het evangelie bleef verdedigen en uitdragen. De eerstgenoemde predikers hielden echter vast aan hun eigen inzichten en hadden bij hun prediking de bedoeling de gevangen apostel te kwetsen, terwijl zij zich minachtend uitlieten over zijn lijden. Hun redenering was: 'als Paulus werkelijk zo'n grote en trouwe dienstknecht van de Heer was, zou hij niet zo in moeilijkheden zijn geraakt. Daar zal wel een oorzaak voor zijn. Het is eigen schuld!'

18-19. *Wat doet het ertoe? In elk geval, hetzij met een bijvoegsel, hetzij in oprechtheid, wordt Christus verkondigd; en daarin verblijd ik mij, en zal ik mij ook verblijden. Want ik weet, dat dit mij tot behoud zal strekken door uw gebed en de bijstand des Geestes van Jezus Christus,*

Paulus laat zich niet beschuldigen en is niet te kwetsen of te raken. Hij houdt geen rekening met zijn reputatie en is niet gekrenkt door deze vernederingen, maar hij heeft alleen maar oog voor de *verbreiding van het evangelie van Jezus Christus*. Zo wil hij zich blijven verblijden en hij wil op dit hoge standpunt blijven staan. Hij weet immers, als hij dit doet, dat de overwinning zal komen, mede door het gebed van de Filippenzen, dat wil zeggen doordat zij meestrijden in de hemelse gewesten. Paulus wordt ook bijgestaan en geholpen door de heilige Geest. Deze geeft hem kracht, kennis en wijsheid, zodat hij naar Jezus' woorden in het uur van de verantwoording niet bang hoeft te zijn en weet wat hij moet zeggen en doen (Marcus 13:9-11).

20-21. *naar mijn vurig verlangen en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan, maar dat met alle vrijmoedigheid, zoals steeds, ook nú Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood. Want het leven is mij Christus en het sterven gewin.*

Met heel zijn hart verlangt Paulus dat Christus door hem zal worden grootgemaakt. Hiervoor stelt hij zijn lichaam beschikbaar, waarbij het voor hem niet uitmaakt hoe het vonnis van de aardse rechter zal uitvallen. Hij wil niet beschaamd staan, maar met wijsheid en vrijmoedigheid getuigen in volle vrede en blijdschap van hart. Zo hoopt en verlangt hij voor Christus te leven en is bereid om zo nodig voor Hem te sterven. Hij overweegt daarbij dat zijn leven geheel aan Christus is toegewijd en dat de aardse rechter alleen zijn lichaam kan doden, maar dat ziel en geest dan hun intrek zullen nemen bij Jezus Christus. Dit is voor hem winst, dat het leven blijft, maar de verdrukking dan ophoudt.

22-24 Indien ik in het vlees blijf leven, betekent dat voor mij werken met vrucht, en wat ik moet kiezen, weet ik niet. Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste; maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil.

Als de apostel in leven blijft, zal hij voortgaan op dezelfde weg, om vruchtbaar werk te verrichten en dus schatten in de hemel te verzamelen (Mattheüs 6:20). Dit geeft natuurlijk ook een eeuwige winst (2 Korintiërs 4:17). De keuze tussen deze twee goede mogelijkheden is niet makkelijk. Hij verlangt zowel naar het een als naar het andere. Zij hebben beide voordelen. Hij plaatst ze nog eens tegenover elkaar. Van de aarde los komen en bij de Heer te zijn is het beste en het heerlijkste. Paulus kent geen vrees voor de dood. Heeft de Heer niet gezegd dat wie in Hem gelooft de dood niet zal zien of proeven? (Johannes 8:51-52). Maar Paulus weet ook dat hij vanwege Christus een schuldenaar is (degene die de schuld bezit) van zijn medebroeders, van Joden en heidenen. Vandaar zijn aanhoudende bereidheid om overal het evangelie te brengen (Romeinen 1:14-15). De Heer heeft hem zeer begenadigd, maar hem ook een grote opdracht gegeven. Hij voelt een zware verantwoordelijkheid voor zijn broeders en zusters.

25-26. En in deze overtuiging weet ik, dat ik zal blijven en voortdurend bij u allen zijn, opdat gij verder moogt komen en u in het geloof verblijden. Dan zult gij ruimschoots reden hebben om over mij te roemen in Christus Jezus, wanneer ik weder bij u kom.

Wanneer hij deze laatste beweegreden overdenkt, concludeert Paulus dat zijn taak nog niet is afgelopen. Hij zal blijven leven en naast zijn broeders en zusters op aarde blijven staan om hen verder te helpen op de weg van God, zodat ze meer blijdschap in het geloof zullen ervaren. Wanneer Paulus hun de weg van God nauwkeuriger uitlegt, zoals Priscilla en Aquila dit deden met Apollos (Handelingen 18:24-26), en zij dit in het geloof aanvaardden, zal hun blijdschap, vrede en gerechtigheid vermeerderd worden. Hij predikt immers een geloof dat de ziel behoudt, dat redt, geneest en bevrijdt, dat het verstand verlicht en het gevoel zuiver doet werken, de geestelijke activiteit doet toenemen

en de wil in overeenstemming brengt met de wil van God, doordat het zich richt op het goede, het welgevallige en het volkomene (Romeinen 12:2b). Als Paulus weer vrijkomt en hen opzoekt, zullen zij hem niet verwerpen of verachten, maar zij zullen zien dat zijn evangelie werkt. Ze zullen de Heer loven vanwege zijn leven en werk, want ze erkennen dat hij een goede dienstknecht is, wèl beproefd in de dienst van God, een arbeider die zich niet hoeft te schamen, die rechte voren trekt bij het brengen van het woord van de waarheid (2 Timoteüs 2:15). Zij hoeven zich niet voor hem te schamen, zoals sommigen in Rome dat doen.

27. Alleen, gedraagt u waardig het evangelie van Christus, opdat, hetzij ik kom en u zie, hetzij ik afwezig blijf, ik van u moge horen, dat gij vaststaat in één geest, één van ziel medestrijdende voor het geloof aan het evangelie,

In vers 25 zegt Paulus dat hij hoopt naar de Filippiëzen toe te komen om ze nog wat verder te brengen in het geloof, dus om hen nog meer te vertellen over het Koninkrijk der hemelen. Hoe meer kennis men heeft van dit Koninkrijk, hoe meer geloof mogelijk is en des te rijker men wordt in het denken en in de verwachtingen. Dit is reden tot blijdschap. Hoe meer beloften men kan grijpen en hoe meer visie men heeft, des te rijker men wordt. Nu deelt de apostel mee dat zij ook moeten wandelen volgens dit geloof. Zij behoren wat zij geloven ook te tonen, te realiseren en toe te passen, dus laten zien dat hun wandel in de hemel is. Hun geloof kan niemand zien, maar hun gedrag wel en daar zullen de mensen hen op beoordelen. Paulus heeft de overtuiging dat hij weer in hun midden zal zijn (vers 25), maar hij heeft daar geen absolute zekerheid over, zoals sommige overgeestelijke mensen, die op ieder moment de stem van God menen te horen. Daarom houdt hij ook rekening met de mogelijkheid dat hij niet komt. Hoe het echter ook afloopt, of hij afwezig blijft of hen zal ontmoeten, hij hoopt altijd te horen dat zij zich in hun wandel waardig en overeenkomstig het evangelie gedragen. Dit zal in de eerste plaats hieruit blijken, dat zij vast staan in één geest. Wanneer ieder van hen met zijn geest is afgestemd op de heilige Geest en niet heen en weer bewogen wordt, dan zullen zij zich samen als één van geest openbaren. Ten tweede zullen zij één van ziel medestrijden voor het geloof aan het evangelie. De tegenstander zal trachten verdeeldheid te zaaien door hun zinnen af te trekken van de waarheid. Hij zal proberen hun gevoel, hun verstand en hun wil zo te bewerken, dat zij het evangelie loslaten. Het zal strijd kosten, om de waarheid van het evangelie te blijven geloven en vast te houden, maar als ze allen in het geloof willen blijven en zich verzetten tegen zonde en leugen, dan vormen zij als het ware één ziel, temeer daar zij elkaar helpen en ondersteunen.

28. zonder dat gij u in enig opzicht door de tegenstanders laat beangstigen. Hierin is voor hen een aanwijzing van hún verderf, doch van úw behoud, en dat van Godswege.

De tegenstander dreigt en wil de gelovigen rechtstreeks, door mensen heen of door situaties proberen vrees aan te jagen. Hij infiltreert hen met de gedachte dat Gods beloften bij hen niet uitkomen, dat de boze sterker is, dat het te lang duurt of dat de belofte niet toegeëigend kan worden, enzovoort. Hij heeft in dit opzicht veel vurige pijlen om op de gelovigen af te vuren, maar Paulus zegt: 'Laat u in geen enkel opzicht bang maken. Gods Woord is waar en wat Hij beloofd heeft, zal Hij doen.' Lees bijvoorbeeld Jesaja 14:24, waar het gaat om een profetie over de natuurlijke vijand Assur: ***“De Here der heerscharen heeft gezwoeren: Voorwaar, zoals ik gedacht heb, zo zal het geschieden, en zoals ik besloten heb, zal het tot stand komen.”*** Doordat het vrees aanjagen geen effect sorteert, zal de tegenstander, de boze geest, begrijpen dat hij het verliest en gedoemd is tot de ondergang. In Jesaja zegt de Here over de menselijke tegenstander: ***“Ik ga Assur in mijn land verbreken’...’de Here der heerscharen heeft een besluit genomen; wie zal het vrijdelen? En zijn hand is uitgestrekt; wie zal haar afwenden?”*** (Jesaja 14:25,27). Wanneer wij in het geloof blijven staan, overwinnen wij de wereld en moet iedere vijand wijken. Wie volhardt in het geloof, verkrijgt datgene wat hij vasthoudt. Angst en vrees zijn altijd funest voor de gelovigen. Wie in de rust van het geloof blijft, wordt door God behouden, gered, verlost, geheiligd en verheerlijkt.

29,30. Want aan u is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden, in dezelfde strijd, die gij eens van mij hebt gezien en nu van mij hoort.

Strijden is geen vrolijke zaak, maar het brengt moeite en lijden met zich, ook al is door het geloof de overwinning zeker. Wanneer iemand aangevallen wordt, hetzij naar de innerlijke mens, hetzij naar de uitwendige, is dit nooit een zaak van vreugde. Maar men mag dit als genade, dus als een voorrecht beschouwen. Het eerste voorrecht van de Filippenzen was dat zij in Christus mochten geloven om behouden te worden. Hun tweede voorrecht was dat ze in de strijd mochten tonen dat ze standvastig waren en sterk genoeg om de strijd niet op te geven. Dit lijden valt de gehele broederschap ten deel, zegt 1 Petrus 5:9. Hij voegt eraan toe: ***“Wederstaat dan de tegenpartij; de duivel, vast in het geloof.”*** Paulus zegt: “jullie hebben die strijd ook in mijn leven gezien, Filippenzen”. Denk bijvoorbeeld aan het verhaal van de arrestatie in Filippi, waarbij de gevangenenbewaarder tot bekering kwam en waarvan zij ook getuigen zijn geweest (Handelingen 16:16-40). Ook op dit moment ondergaat Paulus opnieuw het lijden in de Romeinse gevangenis. Ook daarvan zijn op de hoogte (*wordt vervolgd*).

HOE VER WILLEN WIJ GAAN?

Door Jacques Schoenaers

Spreuken 4:18: ***“Maar het pad van de rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag.”***

Gemeente, na al die jaren van geestelijk inzicht en kennis aangaande de leer van Jezus en het Koninkrijk van God, worden we er door Gods Geest er op attent gemaakt, *hoe ver we nog mee willen! Hoe ver reikt onze wandel met onze Leidsman?*

Is er een geestelijk voortgaande beweging in onze beleving en streven naar volwassen, volmaakt zoonchap? Uit zich dit reeds in onze woorden en gedragingen ten opzichte van elkaar en onze medemens? Schijnt ons licht dat we verspreiden ***steeds helderder tot de volle dag?***

*En hoe ver staat het met onze geestelijke wandel hierin als gemeente? Leven met het licht en de inzichten van de voorbije jaren houdt een gevaar in om statisch te worden en dat het gaat verzanden en het risico is dan groot, dat we geestelijk terug gaan zakken. Gods bedoeling is, dat onze toewijding aan Hem ons brengt in het *“heilige der heiligen tot voor Zijn troon!”**

Het voorbeeld van Abraham

In zijn leven waren er een aantal cruciale momenten, waarin hij voor de keuze stond *“stilstaan of geestelijk doorgroeien?”* Dat hield voor hem in, dat hij dan steeds iets diende los te laten. Abraham wordt niet voor niets *“de vader van alle gelovigen”* genoemd. Nu zijn wij, door ons geloof in Jezus Christus, zaad van de gelovige Abraham, zegt de Bijbel en daarom ook kinderen van Abraham geworden (Romeinen 4) Op die basis erven wij ook alle zegeningen, die God aan Abraham beloofde! (Gal. 3:13-14,16,29) Dat houdt in dat ook wij wandelen en vertrouwen zoals Abraham dat deed. Hij ondernam door zijn diep geestelijke toewijding aan God, een aantal belangrijke *“geloofsstappen.”* Het betekende wél, dat hij op menselijk vlak in de zichtbare wereld iets los diende te laten. Hoe méér hij zich overgaf aan God hoe meer afstand hij deed van menselijke verlangens en voorkeuren.

Kijk, onze relatie met God en mensen dient steeds zuiver te zijn. Hoe méér we ons aan God toewijden, hoe minder negatieve of afleidende invloeden van buitenaf, ook soms door mensen heen, ons hinderen zullen in onze wandel ***“naar het licht van de volle dag!”***

Wat dit betekent, daar hebben we een prachtig voorbeeld van in de *tabernakel*. Als het goed is, hebben we het terrein van de *voorhof* verlaten: het bronzen altaar en het wasvat, zijn we gepasseerd. In het *heilige* maakten we kennis met de

tafel met de toonbroden, de kandelaar en het reukoffer. Daarin onderkennen we een steeds voortgaande reiniging en toewijding. Zó komen we vervolgens bij het *heilige der heilige* tot vóór de ark van het verbond. Hoe verder we gaan met onze toewijding aan God, *hoe minder opties we nog overhouden!*

We zijn immers genaderd tot vóór *Zijn heilig aangezicht!* We zijn nu *in Zijn aanwezigheid!* Dat is dus *“geestelijke groei,”* waarbij we telkens weer iets van het oude inleveren, zodat uiteindelijk God zelf onze enige bron is!

De eerste belangrijke stap: Verlaat je land!

Dit was dus Abrahams eerste geloofsstap, hij trok weg *“uit het Ur der Chaldeeën.”* Hun reisdoel was Kanaän, maar op de helft van hun tocht hielden ze halt te Haran.

Na jaren krijgt Abraham opnieuw de opdracht om nu op te breken uit Haran en te gaan naar het hem door God beloofde land Kanaän. Hij krijgt de belofte mee *“dat God hem zal zegenen en tot een groot volk maken!”* Hij gaat op weg en Lot gaat met hem mee.

Reeds in Ur klonk de opdracht om uit te trekken en te gaan naar een land dat God zou aanwijzen. Waarom nu dat oponthoud in Haran en dat God opnieuw moet oproepen om uit te trekken? Wel Abraham moest nog leren dat hij drie dingen moest verlaten, namelijk *“zijn land, zijn gezin, zijn familie!”*

Zijn land Ur had hij achter zich gelaten. Zijn vader echter nam hij mee. Die kon zo'n verre reis niet meer aan, vandaar de halte in Haran.

Eerst toen zijn vader gestorven was, kon hij weer verder. Hoe vele *“vaders,”* denk hierbij ook maar aan de *“leer der vaders,”* hebben in het verleden en helaas nog steeds verhinderen ze en zijn ze oorzaak dat christenen halverwege *“hun opgang naar de volle dag,”* halt houden en ter plaatse stagneren. Herkennen we misschien iets van deze situatie in eigen leven of als gemeente? Men is reeds een heel eind op weg en er is een obstakel.

Waar staat het begrip ‘vader’ voor?

Heeft het mogelijk te maken met bepaalde tradities waarmee we zijn opgevoed? Hebben we van huis uit een verkeerd beeld van God mee gekregen? Hebben we mogelijk nog *“een aardje naar ons vadertje?”* Dat wat nog niet is losgelaten. Je vader meenemen, kan ook staan voor een financiële binding, een erfenis, een familiebedrijf. Het kan ook inhouden een diepgewortelde afhankelijkheid van je vader of ouderlijk huis. Zelfs bitterheid richting vader of moeder, die je in een bepaalde richting hebben geduwd. Soms dienen er inderdaad emotionele bindingen worden losgemaakt. In welke vorm zeulen wij nog *“vaders met ons*

mee?” Zien we, het zijn allemaal bindingen welke uit de weg dienen te worden geruimd, willen we komen tot het *“glanzende morgenlicht dat steeds helderder straalt tot de volle dag in het heilige der heiligen voor Gods aangezicht!”*

Loskomen, ook uit alle versluiting!

Nu staat Abraham voor een volgende opdracht. Er staat ook nog *“ga uit uw familie!”* En hij neemt zijn neef Lot mee. De naam Lot betekent *“sluier of versluiting.”* Er is daarom iets dat bij Abraham het zicht belemmert. Gelukkig voor hem komt daar verandering in als de knechten van Abraham en Lot gaan ruziën over hun kudden en het weideland dat ter discussie staat. Lot kiest en ze gaan uit elkaar. De geestelijk les die we hier leren is: hoe staat het met *“onze koppigheid?”* Hoe lang probeert God iets duidelijk te maken om iets wél of niet te doen en we er niet aan willen meewerken?

Neem nu als voorbeeld Abraham, hij als oudste had recht om als eerste een keuze te maken. Zijn zachtmoedigheid is oorzaak dat de opdringerige, hebzuchtige Lot het beste deel van het land zich toeëigent. *Zachtmoedigheid* is echter geen teken van zwakte of een *“watje zijn,”* maar is wel degelijk een teken *“van kracht!”* Abraham had het volste vertrouwen, dat God, de keuze van Lot zou gebruiken om Zijn wil verder uit te werken. Zijn wij bereid om ons recht en ons gelijk los te laten en op te geven? Die houding zal immers bepalen, *“dat niemand ooit iets krijgt wat jou toekomt!”* Denk hierbij maar eens aan de woorden van Jezus tegen Pilatus: *“Een mens kan niets ontvangen, tenzij het hem van boven gegeven wordt!”* (Joh.19:11) Immers alles wat God voor mij bestemd heeft, kan niemand mij afnemen, tenzij ikzelf de verkeerde keuze maak.

Onze verantwoordelijkheid als vaders in het geloof!

We gaan nog even verder met Lot en Abraham. Lot maakte een verkeerde keuze. omdat er in zijn hart iets verkeerd zat. Hij stelde natuurlijk en aards bezit boven het geestelijke. Zo kwam hij in Sodom terecht en sleept zijn gezin mee in de ondergang. *Wat een verantwoordelijkheid van vaderschap ook in deze tijd! Zijn we een voorbeeld voor onze huisgenoten?*

Zolang Lot nog bij Abraham was kon hij zijn erfenis niet zien, het ontbrak hem aan het nodige inzicht. Eerst Lot hij hem weg was, werd *“de versluiting”* weggehaald. Abraham hoefde niet eens te verhuizen, hij moest alleen maar om zich heen kijken om zijn erfenis te zien. God gaf hem niet alleen de opdracht om te kijken. Abraham diende er tevens doorheen te wandelen, het was allemaal van hem. Om dit alles te zien en verkrijgen diende hij als derde stap dus afscheid van Lot te nemen.

Welke sluiers dient God bij ons nog weg te nemen voordat wij de ons beloofde erfenis van zoonchap volledig in bezit kunnen nemen? Diepere geestelijke toewijding en gehoorzaamheid zullen hiertoe onmisbaar zijn.

Afscheid nemen van het werken in eigen kracht

Na ongeveer een tiental jaren vertoeven in het beloofde land is er nog geen sprake van een "erfgenaam." Dus besluiten Sara en Abraham om God een handje te helpen. Dit ongeduld had rampzalige gevolgen, want niet alleen keerde Ismaël zich tegen de beloofde erfgenaam Izaäk, maar het heeft nog steeds zijn invloed op beider nakomelingen tot op heden.

De fout die Abraham hier maakt is, dat hij de raad van zijn vrouw Sara volgt "neem mijn slavin!" En jaren later nog eens, als Sara tegen hem zegt "stuur mijn slavin Hagar weg!" Als hoofd van zijn vrouw had hij moeten beslissen. Nu is het belangrijk dat man en vrouw het geheim kennen van "heilzaam overleg zal er tussen hen beiden zijn!" (Zach. 6:13c). "Een vredesberaad!" (Naardense Bijbel). Nooit zullen we in deze dan ook de verantwoordelijkheid naar de ander mogen doorschuiven. Hoe belangrijk zijn inderdaad "aanwezige vaders en moeders!" Want wat zien we jammer genoeg, in gezinnen van "twee verdiemers," dat als kinderen van school thuis komen er geen aanspraak is. Mogelijk vinden ze op tafel een briefje met daarop de woorden: "schat, hier is wat geld, haal een zakje friet of wat anders lekkers, wij zijn vanavond later thuis! Doei!" Wel attent, maar hun ei kunnen de kinderen niet kwijt! Het probleem van afwezige vaders en moeders!

Dat probleem was er reeds in het begin in de hof van Eden. Adam had nooit mogen toestaan dat de slang zich met Eva bezig hield. Hij had de opdracht om de hof te bewaken, hij verzaakt zijn taak. En Eva had moeten zeggen: "ik luister niet zonder Adam erbij."

Zo dan ook Abraham ten opzichte van Sara. Uiteindelijk wordt dan de beloofde erfgenaam geboren, maar op Gods manier "het naar menselijke maatstaven onmogelijke werd mogelijk door Gods kracht!" Hoe belangrijk is het dan voor ons persoonlijk en als gemeente om ons door Gods Geest te laten leiden in het nemen van beslissingen.

Hoe nu omgaan met gemaakte fouten?

Abraham heeft dus geluisterd naar Sara en Hagar met Ismaël de deur gewezen. Wel had hij het er moeilijk mee, want de woorden van Sara "waren volstrekt kwalijk in de ogen van Abraham," het was per slot van rekening zijn zoon! De Here God maakt Abraham duidelijk dat ook het nageslacht van Ismaël tot een groot volk zal worden, omdat daar het ook zijn nageslacht is. Dan zorgt Abraham voor eten en drinken en stuurt hen weg.

Een duidelijke illustratie van hoe een man Gods omgaat met zijn fouten. Nu de les voor ons. Stel, je hebt een broeder of zuster verkeerd ingeschat en je laat hem of haar links liggen. Wat doe je? Doe je nu of je neus bloedt of vraag je vergeving en maak je het weer goed?

Als we in de gemeente iemand verkeerd behandelen, is er dan nog "het respect en de tederheid", om er op terug te komen en het met die ander weer goed te maken? Of wordt alles maar op zijn beloop gelaten? Broer, zus kennen we nog "de kracht van verootmoediging!" Het maakt je wel klein, je buigt immers over naar de ander, noem het maar "neerbuigende goedheid." Kijk, het voelt misschien aan dat je een zwakkeling bent, maar het maakt een mens geestelijk juist super sterk!

Hoe moet Abraham zich gevoeld hebben toen hij Hagar, waar hij zo intiem mee geweest was, nu haar en zijn zoon, zijn eigen bloed en vlees de woestijn moet insturen? Het moet verschrikkelijk voor hem zijn geweest! Het is goed, dat we leren van onze fouten en dat ook durven toegeven en opnieuw toenadering zoeken bij God en mensen. Doen we dat niet, dan snijden we onszelf af van de doorgaande stroom licht en leven tot onze eindbestemming. Zoonchap van God komt dan helaas op de helling naar af te staan, af en weg van voor de troon van God!

Totale overgave, het kenmerk van echt zoonchap van God!

Wat moest Abraham nu nog meer loslaten? Hij had al afscheid genomen van zijn thuisland, zijn vader, zijn neef Lot, zijn slavin en zijn zoon Ismaël. Wat kon God nu nog meer van hem verlangen? We raden het al... Izaäk, we kennen immers het verhaal. Maar wilde God wel het offer van Izaäk? Of werd Abraham hier verzocht en op de proef gesteld en door wie dan? Heidenvolkeren offerden immers hun eerstgeboren zonen om de afgoden gunstig te stemmen.

Zie, de eerste belofte welke Abraham had ontvangen, was door hem in geloof aanvaard. Dit geloof werd op de proef gesteld, omdat de aanvankelijke vervulling, de geboorte van Izaäk zo lang op zich liet wachten. Nu zijn zoon al jaren in zijn nabijheid opgroeit en hij een welgevallen aan hem heeft, komt er een nog zwaardere beproeving op Abraham af.

Deze beproeving en verzoeking kan nooit uit of van God afkomstig zijn! Jakobus 1:13 is hier erg duidelijk over als hij stelt: "Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen; ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking."

Abraham is dan ook niet gaan twijfelen aan de woorden en beloften van God. Hij heeft ze in geloof vastgehouden.

Abraham is gaan overleggen hoe God nu die tegenstrijdigheden: 1. Izaäk erfgenaam, en 2. Izaäk offerlam zou gaan oplossen. Al redenerend greep zijn geloof een waarheid uit de geestelijke, onzichtbare wereld, namelijk **“de opstanding uit de doden!”** (Hebr. 11:17-19). Het sterven en de dood waren voor de mensen van het oude verbond als een ondoordringbaar gordijn. Maar door zijn geloof en omgang met God kreeg Abraham inzicht. Het werd hem duidelijk dat er na het sterven een mogelijkheid moest zijn, om in het leven terug te keren. Niet voor niets zegt hij dan ook tegen de knechten: **“Als we aanbeden hebben komen WIJ terug!”** En even later tegen Izaäk i.v.m. het offerlam: **“De Here God zal erin voorzien!”** God kon zeggen op de bereidheid van Abraham om tot het uiterste te gaan: **“Uw zoon, uw enige, hebt gij Mij niet onthouden!”** (Gen. 22:5,12-16) Voor het eerst spreekt hier de Bijbel van een opstanding uit de doden. *Deze geschiedenis wijst reeds heen naar het offer dat God brengt als Zijn geliefde Zoon Jezus Christus sterft en opstaat uit de doden tot redding van mens en schepping!*

Gemeente, hebben we ondertussen in de gaten wat het gevolg is dat u en ik met de Heer door willen gaan? In eerste instantie gaat het er dus om dat **“wat we loslaten, vermenigvuldigd wordt!”** Wat we aan God geven, zal Hij ook vermenigvuldigen. Dat is de zegen van doorgaan in geestelijke groei naar volkomen, volmaakt en volwassen zoonschap van God! Het pad, of onze weg als rechtvaardigen, zal naarmate we dichter bij God naderen, net **als het glanzende morgenlicht, steeds helderder gaan stralen tot de volle dag!**

Hoe dichter bij de troon van God, hoe waardevoller alles wordt! Het zal immers uitlopen op het o zó majesteitelijke **“God alles en in allen!”** (1 Kor. 15:28). Halleluja! Dan zullen we staan en zingen:

*Ik kom in Uw heiligdom binnen. 't Voorhangsel ga ik voorbij.
'k Breng U mijn offer, een zoete geur. Vrucht van wat U deed in mij. Mijn mond brengt een offer van lof, Heer. 't Gaat nu alleen om Uw eer. 't Reukwerk van mijn lofgezang, stijgt op in Uw woning. Ik kniel voor de troon van mijn Koning.*

Samen met mijn stem hef ik ook mijn handen op tot U. 't loflied komt diep uit mijn hart. Lofprij, aanbidding, glorie en macht komen U toe God van 't heelal, voor eeuwig. Lofprij, aanbidding, glorie en kracht komen U toe God van 't heelal!

Moge de Here God, ons besluit om met Hem en elkaar *door te gaan* dan ook rijk zegenen! AMEN!

(De prediking is [HIER](#) te beluisteren).

HET FUNDAMENT GEEFT LEVENSKRACHT (4)

Door Dick Tom

Bekering van dode werken

De eerste klap

De eerste klap is een daalder waard. Bij de bekering, als eerste stap op de geestelijke levensweg, gaat er echter vaak al iets mis. Naast het ontstaan van het geestelijke leven komt, in vele gevallen, meteen ook al ‘de dood in de pot’ in plaats van ‘bekering van dode werken’. Je zou dit zeker niet verwachten, juist gezien het feit dat de bekering één van de meest algemeen erkende onderdelen van het fundament is. Wat gaat er zo vaak mis bij de bekering? Welke gevolgen heeft dit voor de ontplooiing van het nieuwe leven? Wat is bekering en waarom staat daar “bekering van dode werken?”

Allereerst een tweetal denkfouten die vaak gemaakt worden wanneer iemand tot bekering komt.

Fout 1

Men denkt vaak dat de bekering een ‘historisch’ feit is, een eenmalig gebeuren op de levensweg van een christen. Niets is minder waar. Wat de ademhaling is voor ons dagelijkse leven, is de bekering voor ons geestelijk leven. Zoals op de geboorte een dagelijkse ademhaling volgt, wil een baby in leven blijven, zo moet óók op onze wedergeboorte, een ‘dagelijkse bekering’ volgen, willen we geestelijk in leven blijven. Onze ademhaling levert ons de nodige energie. Als we niet steeds weer ademen raken we ‘achter de adem’ en missen we de kracht voor allerlei acties. We merken dat direct! De bekering zal dagelijks plaats moeten vinden willen we er het optimale effect van verkrijgen. Deze geestelijke levenshouding is de bron van onze dagelijkse energie. Er is zoveel ‘geestelijke ademnood’, juist omdat de kracht van de dagelijkse bekering niet werkt.

Fout 2

Men denkt vaak dat bekering te maken heeft met een bepaald gedrag, wat we moeten doen of wat we moeten nalaten. Bekering zou dan haast een morele aangelegenheid zijn. Op een dergelijke bekering kan niet anders dan een moralistisch geloof ontstaan. Alles hangt dan van wetten en wetjes aan elkaar. Dit is beslist een misvatting, die veel overwinnend leven in de weg staat en de kracht van de dagelijkse bekering zelfs buiten werking zet. Als iemand zich bekeert tot God wordt hij vaak door gelovigen, ten onrechte, geconfronteerd met heel veel wetten. Hij wil het goede en schiet onder deze wetten, denkende dat hij daarmee God een plezier doet. Het tegendeel is echter waar, omdat de wet juist iemand scheidt van Christus. En dat is precies het tegenovergestelde van wat de bekering wil bewerken.

De drie mokken

Drie houdingen t.o.v. het licht (van boven):

1. afgekeerd/afwijzend
2. half open
3. geheel open

Wat bekering in feite is, hoe het werkt, is aan de hand van deze illustratie gemakkelijk duidelijk te maken. Stel je drie verschillende mokken voor, elk in een andere stand t.o.v. de lamp die er boven hangt: omgekeerd (dicht/ gesloten), half open, geheel open (naar boven gericht).

- De eerste mok is een beeld van heel veel mensen. Ze zijn in het licht maar ze hebben zich er van afgewend. Hoewel ze in het Licht zijn, zijn ze van binnen donker, leeg en kil.
- De tweede mok is al meer naar het licht gekeerd. Van binnen is het meeste nog donker, maar dat zie je niet. Veel mensen leven zo. Ze zijn niet afwijzend t.o.v. het Licht. Ze staan er voor open, maar ze hebben zich niet op de juiste wijze geheel naar het licht toegekeerd. Vaak zonder dat ze zich daarvan bewust zijn.
- De derde mok heeft zich helemaal naar het Licht gekeerd. Alle duisternis is weg. De mok is helemaal met Licht gevuld. Deze mensen hebben een open relatie met God en staan open voor Zijn Woord en Geest.

Er kunnen dagelijkse levenssituaties waarin een mens zich steeds weer, in meer of mindere mate, van het licht afwendt. Hij laat zich zo weer min of meer met duisternis vullen. Bij de één zijn dit zorgen, bij de ander drift of twijfel. Bij weer een ander zijn het onreine gedachten of eer van mensen.

Telkens weer kan een mens, als hij voelt dat hij zich afwendt van het licht, zich daar weer bewust naar toe keren.

Dit gevoelig zijn voor licht en duister de reactie daarop door het zich steeds weer opnieuw richten op het licht, is een dagelijks gebeuren. Dit kunnen we 'de dagelijkse bekering' noemen. Het is eigenlijk een houding, die van levensbelang is voor de ontplooiing van ons geestelijke leven. Een mens kan zichzelf daar heel gevoelig voor maken. Dit openstaan voor het Licht der wereld gebeurt als we ons openen voor Gods Woord en de werking van zijn Geest. Dan komt er een verandering in onze innerlijke mens waar de Bijbel van spreekt als Paulus voorbede doet:

“Opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen van het hart, zodat ge weet welke hoop zijn roeping wekt” (Ef. 1:17).

Die hoop krijgt een mens, ook in zijn diepste wanhoop, als hij zich keert tot Jezus en zijn gedachten afwendt van de negatieve omstandigheden. Geen wanhoop is te groot om het licht van hoop in zijn hart te doen opgaan, als hij zich tot het licht keert. Als er bij de schepping licht kon ontstaan

door het Woord van God, dan kan dat licht zeker schijnen in ons hart, op grond van datzelfde Woord van God.

“Want God, die gesproken heeft: Licht schijne in het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods, in het aangezicht van Christus” (2 Kor. 4:6).

Dus de enige voorwaarde voor deze 'hartsverlichting' is de geestelijke 'oog in oog'-relatie met Jezus, ofwel ons dagelijks open staan voor Zijn gedachten en Zijn Geest.

Een voorbeeld

Als ik ergens verkeerd op reageer zegt mijn vrouw vaak tegen mij: “Dick, hoe zou Jezus gereageerd hebben?” Eens was ik voor mijn werk als personeelsconsulent op weg naar een van de eilanden waar ik een aantal mensen moest spreken. Voor mijn vertrek kreeg ik een heel moeilijke brief onder ogen waarin ik op een uiterst gemene, haast kwaadaardige manier, gemanipuleerd werd. Ik was tijdens de bootreis zo boos op de schrijver van deze brief, dat ik aan niets anders meer kon denken. Eigenlijk was ik niet in staat om de mensen, voor wie ik deze bootreis maakte, te ontmoeten, laat staan hen te adviseren. Tot ik de loopplank afliep. Opeens was het alsof ik een stem hoorde die zei: “Judas, verraad je de Zoon des mensen met een kus?” Op hetzelfde moment brak mijn woede. Ik dacht: “Heer als u zó reageerde op het gemene verraad van Judas, dan kunt u mij zeker helpen om mijn situatie te accepteren en er niet met woede op te reageren, maar met vergeving.”

Een jeugdherinnering

Als kind speelden we vaak een spelletje met de warmte van de zon. Er waren dagen dat we dat spel heel goed konden spelen. Dat waren dagen waarop de zon helder scheen en de wolken door een straffe wind werden voortgedreven. Als de schaduw van een wolk over ons heen trok, voelde je dat aan de temperatuur. We stonden op een rij naast elkaar en één van ons stond ervoor, die was de scheidsrechter. We stonden met de ogen dicht en als er dan een schaduw van een wolk over ons heen gleed, moesten we een hand omhoog steken en weer laten zakken als de schaduw voorbij was. Een spelletje dat ons gevoel voor warmteverschillen aanscherpte. Het werkte feilloos. Zo kunnen we zondermeer in onze ziel ervaren, dat we meer licht en meer ruimte in ons denken krijgen, meer vrede of een rustig gevoel. Op dezelfde manier zullen we ook direct aanvoelen als we een foute houding aangenomen hebben en de rust uit ons hart wijkt.

David en Goliath

Een voorbeeld uit de bijbel door middel van een verhaal dat iedereen wel kent. De geschiedenis van David en Goliath. Als

David uiteindelijk van Saul permissie krijgt, om heel het leger van Israel te vertegenwoordigen in de strijd tegen Goliath, gelooft niemand, en zeker zijn broers niet, dat hij het van Goliath zou kunnen winnen. Wie van de twee verliezen zou, diens leger was de verliezer van de strijd. Zo was toch het voorstel van Goliath? Toen die schaapherder, David, ongewapend op de vijand afging, geloofde hij wel in 'de kracht van de Heere der Heerscharen' maar de rest stond al half afgewend, in starthouding, klaar om te kunnen wegvlugten, zo gauw de strijd beslist was. Voor het oog van Saul en alle soldaten toonde David, door zijn gedrag, wat er diep in hem leefde, namelijk zijn vertrouwen op God. In zijn zwakheid werd Gods kracht openbaar. David wint van Goliath! Op het zelfde moment gaat er een gejuich op vanuit het leger van Saul en verandert de vluchthouding in een vechthouding. Het leger wordt geconfronteerd met het geloof en vertrouwen van David. Het leger bekeerde zich van ongelof, van alleen maar vertrouwen op militaire kracht. Deze innerlijke verandering van denken zette op dat moment de soldaten in beweging en de totale overwinning volgde in plaats van een smadelijke nederlaag. Gevolg: overwinning in plaats van nederlaag door een innerlijke verandering van denken, die van vluchtelingen vechtersbazen maakt en van vechtersbazen overwinnaars.

Een bekering verandert eerst het denken en daarna de houding en vervolgens de actie van de mannen van het leger van Saul.

Bekering door verandering van denken

Verandering van denken:

1. Denkrichting en denkinhoud veranderen
2. Ongelof en twijfel veranderen in geloof en vertrouwen
3. Angst en uitzichtloosheid veranderen in hoop en perspectief

Natuurlijk is de verandering bij de soldaten van Saul maar een voorbeeld van één van die momenten, van de dagelijkse bekering. Maar het is wel een duidelijk voorbeeld. Alle elementen van deze bekering en de gevolgen, die dit met zich meebrengt, komen daarin naar voren. En wie weet hoeveel soldaten hierdoor een blijvende vertrouwensrelatie met God hebben gekregen?

Zoals de zon warmte, licht en leven uitstort, zo werkt de kracht van Gods Woord en Geest, als we ons open stellen voor Jezus, het Licht der wereld. Deze warmte doortrekt ons tot in het diepst van ons wezen, om ons te vervullen met hoop. Hoop in al onze levenssituaties én hoop voor een ieder die wij willen helpen om tot overwinning te komen.

"En die hoop maakt niet beschaamd omdat de liefde Gods in onze harten is uitgestort door de heilige Geest" (Rom. 5:5).

Gevolg van bekering

"Gods ogen doorlopen de ganse aarde om krachtig bij te staan wier hart volkomen op Hem gericht is" (2 Kron. 16:9).

Eigenlijk draait alles om deze krachtige bijstand. Een onuitputtelijke 'energiebron' staat ons ter beschikking, brengt ons rechtstreeks in contact met de Geest van God, onze Schepper. Hij is het, die de hele wereld met deze kracht vorm gaf en in beweging bracht. De enige voorwaarde voor deze krachtige bijstand is, dat we onze geest openen voor God door middel van onze wil.

Levende of dode werken

Als de mens zich keert tot God en zijn geest voor God opent worden zijn gedachten, gevoelens en zijn wil versterkt door de ondersteuning van de heilige Geest. Dat maakt zijn werken tot 'levende werken.' De gevolgen blijven niet uit. Alles wat we doen krijgt zijn vorm en kan gedaan worden door de krachtige ondersteuning van Gods Geest. Het wordt duidelijk wat dan de zogenaamde 'dode werken' zijn. Dat zijn de werken in eigen kracht gedaan en met name gedaan door menselijke wetten en tradities. De enige levensbron, die werken tot levende werken kan maken is Jezus, die door zijn Geest ons wil versterken in onze inwendige mens.

We zien dat onder heel veel gelovigen de 'dode werken' welig tieren, omdat zo veel 'geloofsleven' schuil gaat onder een wettisch bepaald gedragspatroon. Dat bestaat uit het doen van christelijke 'plichten' en het nalaten van daden op grond van wettisch gestelde verboden. Normen en waarden zijn nooit het skelet van het lichaam van Christus.

Wetticisme

De wet is echter een zeer effectief wapen in de hand van de 'mensenmoordenaar'. Hij wil ons daarmee scheiden van Christus de bron van levend water, om zo dode werken te laten floreren met alle gevolgen van dien. Veel gelovigen zijn vaak niet meer dan 'een bos bloemen op een vaas.' Ze zijn als het ware afgesneden, misschien wel mooi geschikt, op één en dezelfde kleur gesorteerd, maar zonder levenskracht. Alleen maar fris op de vaas, voor dat ene uurtje per week als ze bij elkaar zijn op zondagmorgen... Het geloof is voor deze mensen niet meer de stimulans in hun leven, die hun contacten met andere mensen doortrekt, zoals het zout dat doet bij het vlees. En als deze leven doortrekkende kracht wijkt, komt automatisch een wettische levenshouding daarvoor in de plaats. De traditie bepaalt dan de normen en waarden. Zo hoort het nu eenmaal. Zo denken we nu eenmaal. Dit is niet het leven vanuit kracht en de dagelijkse vernieuwing, die Gods Geest ons geeft, als vrucht op de bekering van dode werken.

Bekering is verandering van levenshouding:

'Dode werken' veranderen in 'levende werken.'

Nog iets over de zogenaamde 'dode werken'. Wat dood is draagt geen vrucht. Iets wat dood is heeft geen kracht en kan geen leven overdragen. Een wettische christen, die door de wet zijn leven in een bepaalde vorm houdt, heeft geen kracht om de ander in zijn geestelijke problemen werkelijk te helpen. Zijn werken zijn dood. De kracht is eruit, het leven is weg! Als echter door de positieve kracht van de heilige Geest de motivatie in een mens aangeraakt wordt, veranderen de zaken. Het 'moeten' verandert in 'willen' en het 'niet mogen' in 'niet willen'. Dit heeft een enorme aantrekkingskracht op een ieder, die ermee geconfronteerd wordt. Duidelijk blijkt de toename van innerlijke kracht en persoonlijkheid, die het gevolg zijn van deze verandering. Het zelfvertrouwen groeit, de vrijmoedigheid neemt toe. Inzet en volharding gaan duidelijk de plaats innemen van plichtmatigheid en sleur (*wordt vervolgd*).

JE BENT DIE JE BENT

Je bent niet
wat mensen
van je vinden

Je bent niet
wat mensen
van je zeggen,
je roem of eer

Je bent niet
wat je hebt
of wat je bezit

Je bent niet
wat je doet,
hoe belangrijk ook

Je bent die je bent:
"Gods geliefde kind"

Gerrit van Ek

WIE IS MIJN NAASTE?

Door Duurt Sikkens

Mijn naaste. Wie is dat? Doorgaans overheerst de mening dat 'alle mensen' je naaste zijn en - indachtig aan de uitspraak van Jezus dat je geroepen bent deze lief te hebben - probeer je dit in praktijk te brengen.

Toch wil ik eens een andere kant hiervan belichten. Op de vraag waarmee dit artikeltje begint, antwoordt Jezus, in de parabel van de 'barmhartige allochtoon', dat de naaste degene is die jou barmhartigheid bewijst. Iemand die jou helpt, jou uit de misère haalt, jou steunt in moeilijke tijden. Waarom? Omdat-ie jou liefheeft en vlak bij je is. 'Naast' is de overtreffende trap van na (Na - nader - naast).

Over 't algemeen zijn mensen geneigd om hulp af te weren: "Ik red me wel (met de Heer. . .)" of "Laat me maar." Soms om egoïstische redenen, soms om een ander niet te willen belasten met jouw problemen. Maar daarmee ontzeg je een ander wel de mogelijkheid om jou barmhartigheid te bewijzen, om jou naaste te zijn.

'Het woord is vlees geworden' wil onder meer zeggen dat Gods liefde gestalte heeft gekregen in een mens. Datzelfde woord krijgt ook gestalte, wordt vlees en bloed, in je broers en zusters, tenminste, wanneer je hen de kans daarvoor geeft. Voor iemand in wie je Gods barmhartigheid herkent, durf je je wel bloot te geven want die zal jou, met je beschadigingen en onzekerheden, respecteren en je 'heel' laten. Daarvoor hoeft je je niet te schamen, want het zijn geen zonden, het zijn wonden.

Dan wordt een gesprek een echte ontmoeting in Zijn naam en wordt de echte mens, die uit God geboren is, tevoorschijn geroepen. Hoe dat kan? Omdat God met ons is. Wanneer je je naaste liefhebt, heb je degene lief die jou bemint. Dat is de gezindheid van de Zoon en de zonen. Ze worden volwassen in de liefde.

'k Wou maar zeggen dat je eigenlijk God liefhebt die Zich openbaart in degene die naast jou staat. Daarom zijn deze twee geboden aan elkaar gelijk.

Dan beseft je dat je je naaste kunt liefhebben gelijk jijzelf wordt bemind door de vader in degenen die jou als hun broer of zus zien. Laat je liefhebben, dan zul je genezen en gelukkig zijn en merken hoeveel Vader van je houdt. Durf je te komen?

(Ingezonden door Ruurd Visser).

MERKWAARDIGE OPVATTINGEN OVER ISRAEL

Door Piet Guijt

Inleiding

In het artikel *Zegen door Israël?* (zie maart/ aprilnummer van Hoger-op) hebben wij erop gewezen dat mensen, die menen dat Israël nog steeds een aparte roeping zou hebben, wel diverse teksten en feiten noemen die echter geen enkele argumentatie voor die visie inhouden. Als men de profetieën in het Oude Testament letterlijk neemt, dan zal men gaan denken, dat ze alleen voor dat volk Israël zullen gelden. Maar men vergeet dan dat alle beloften alleen in Jezus Christus ja en amen zijn (2 Kor. 1:20). En als men blijft vasthouden aan een aparte taak en roeping van het volk

Israël, dan blijkt dat de exegese (uitleg) van vele Bijbelteksten aan te tasten. We zien een soort web van misleiding en dwaling. De ene dwaling 'dekt' de andere dwaling.

In het vorige nummer van Hoger-Op hebben we aangekondigd dat we wat (soms schokkende) voorbeelden zouden noemen van vreemde, om niet te zeggen absurde, opvattingen vanwege een (soms zelfs afgodische) focus op het natuurlijke volk Israël, en wel omdat men vanwege een bepaalde bril op, de tekst anders leest dan bedoeld is. Hieronder zullen wij enkele voorbeelden weergeven.

Voorbeelden

1. "Het is maar goed dat niet alle Joden tot geloof in Jezus zijn gekomen"

Prof. Willem Ouweneel zei in een preek in Loppersum: *"Het is ondenkbaar dat alle Joden zich ooit zouden bekeren (en eigenlijk bedoelde hij te zeggen dat het maar goed is dat niet alle Joden tot geloof in Jezus zouden komen). Want indien alle Joden zich tot de Heer Jezus bekeerd hadden, dan was er nu geen volk Israël meer geweest, want dan waren ze volledig opgegaan in de christelijke kerk (gemeente), en dan waren er geen Joden meer geweest, waaraan God Zijn plannen en beloften kon vervullen"*.

Dit roept toch heel wat vragen op. Want God kan aan de Joden toch alleen Zijn beloften vervullen als zij Jezus aannemen, dus wat God kan doen met Joden die Jezus hebben afgewezen? Ouweneel komt tot zijn merkwaardige uitspraak, omdat hij ten onrechte blijft vasthouden aan een aparte positie en taak van Israël. Hij ziet over het hoofd dat Gods heilsplan in het Nieuwe Testament alleen wordt gerealiseerd door de gemeente van Jezus Christus, bestaande uit Joden en niet-Joden die tot geloof in Jezus zijn gekomen en zijn wedergeboren. Er is namelijk helemaal geen sprake van een aparte taak voor het etnisch volk Israël.

2. Verdraaiing van een belangrijke Bijbeltekst

Ds. Henk Poot weet vanwege zijn natuurlijke visie op Israël geen raad met de (ten onrechte) ervaren spanning tussen Rom. 9:4-5 enerzijds en anderzijds vers 6b: *"Want niet allen, die van Israël afstammen, zijn Israël"*.

En de schijnoplossing van ds. Poot is een andere 'vertaling' van vers 6b, namelijk: *"want zijn niet allen, die van Israël afstammen, Israël?"*. Door er een vragende zin van te maken, krijgt de zin een geheel andere (zelfs tegengestelde) inhoud! Dat is precies wat Poot graag erin wil lezen! Echter geen enkele Bijbelvertaling heeft deze alternatieve 'vertaling' (lees: verlegenheidsconstructie) en het wordt door geen enkele andere exegeet aanvaard. Overigens lost

de bedoelde poging het probleem helemaal niet op. Maar daar praat Poot niet over.

3. Hebben wij een blinde vlek?

Ds. Oscar Lohuis zegt: *"christenen die een blinde vlek voor Israël hebben, hebben geen zicht op het heil."* Het is echter juist andersom. Door te blijven focussen op het OT-isch Israël is men (Lohuis c.s.) blind voor wat God in de gemeente, het ware Israël, aan het doen is door de heilige Geest! Als Joden en niet-Joden Jezus hebben aangenomen, dan zijn ze kinderen van God geworden en horen ze bij de familie van God, of anders gezegd: het nieuwtestamentische volk van God.

4. Is een tempel in Jeruzalem toch nodig?

Prof. Willem Ouweneel, die meer dan 150 boeken heeft geschreven en (dus) de Bijbel goed kent, verbaast en verbijstert met zijn m.i. nogal typische visie op de toekomstige tempel in Jeruzalem. Aan de veronderstelling van een aparte positie en taak van het volk Israël koppelt hij de evenzeer onjuiste gedachte dat er een derde tempel zal moeten komen. En niet alleen dat, in die toekomstige tempel zullen volgens Ouweneel ook weer lammetjes geslacht gaan worden. Nu niet als *heenwijzing* naar het offer van Jezus, maar als *terugwijzing* naar het offer van Jezus.

Maar wat vreemd is dat! Om niet te zeggen: een ernstige krenking van de Vader en de Zoon. Allereerst moet bedacht worden dat het in het nieuwe verbond erom gaat dat Jezus Zelf en ook wij als kinderen Gods de tempel zijn (o.a. Joh. 2:19,21; Hand. 17:24; 1 Kor. 3:16, 5:1; 2 Kor. 6:16; Hebr. 9:11,24; 1 Petr. 2:5).

Immers: *"God woont niet in een tempel met handen gemaakt"* (Hand. 7:48; 17:24). *"In Christus wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest"* (Ef. 2: 21 en 22).

En HET Lam van God is al geslacht, en daardoor zijn wij *"eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus"* (Hebr. 10:10), want alleen het bloed van Jezus reinigt van alle zonde, en dus zijn dierenoffers niet meer nodig! De offers zullen onze *geestelijke* dankoffers zijn.

Bovendien, van (de uitvoering van) de gedachte dat er een tempel in Jeruzalem zou moeten komen, zou de antichrist misbruik kunnen maken (2 Thess. 2:4). Daarbij is ook nog de vraag of het de tempel van Salomo zou moeten zijn (Jezus zou nooit de Hogepriester in die tempel mogen zijn, want Hij is uit de stam Juda en niet uit de stam Levi [Hebr. 7:13-14]) of de tempel volgens Ezech. 40-48 die in diverse opzichten anders is dan de tempel van Salomo.

Als men in Ezech. 47: 1 en 2 leest over water dat onder de drempel van het huis uitstroomt en uit een zijkant opborrelt, gaat het om een metafoor of beeld van een *geestelijke* werkelijkheid.

Gert van de Weerd, een broeder die vele dikke boeken heeft geschreven over de vertaling van de Bijbelboeken van diverse oudtestamentische profeten, wil echter alles letterlijk nemen. Zo ziet hij de beek die uit de tempel komt als een fysieke beek, en niet als metafoor van de heilige Geest. Daarbij 'past' deze nogal absurde uitspraak van Gert van de Weerd: *"Waarom zullen in de toekomst de volken naar Jeruzalem gaan? Om vakantie te houden? Nee, om God te aanbidden en daarvoor heb je een tempel nodig, en dus zal er een tempel in Jeruzalem zijn"*.

5. Is de gemeente afhankelijk van het voortbestaan van het volk Israël?

In een lezing (op 6 april 2022) zei dr. P. de Boer: *"Het bestaan van de kerk is afhankelijk van het voortbestaan van het Joodse volk"* en *"Israëls God heeft mij ingelijfd in Zijn verbond met Israël en bepaalt mijn identiteit"*.

Ook al is het zo dat we bijna de gehele Bijbel aan Joden te danken hebben, wij zijn *niet* ingelijfd in het verbond met Israël, want dat is met de komst van Jezus niet ver meer van verdwijning (Hebr. 8:13), en omdat onder *het nieuwe verbond in het bloed van Jezus Christus* zowel Joden als niet-Joden alleen maar afhankelijk zijn van (het persoonlijk geloof in) Jezus Christus. Alleen in Christus vindt een mens zijn ware identiteit.

6. Zit een besneden Jood op de troon van God?

In Hoger-op van maart/april van dit jaar zagen we al dat christenen die een natuurlijke Israëlvisie hebben, vaak dwepen met het Jood-zijn van Jezus alsof dat het allerbelangrijkste van Jezus zou zijn en niet zozeer Zijn 'Zoon van God'-zijn. Gezien recente literatuur lijkt het wel alsof er sprake is van een soort hype. Op CIP-nieuws van 7 april 2022 las ik: *"Aan de rechterhand van onze hemelse Vader zit een besneden Joodse man"*. Maar etniciteit is in de hemel echter volkomen onbelangrijk. Aan de rechterhand van God zit de Zoon van God, gezalfd met de heilige Geest, en die is niet Joods maar bovennatuurlijk.

7. Wie is een Jood?

Iemand schreef op CIP-nieuws van 7 april 2022: *"Een Jood wordt nooit of te nimmer een christen. Hij zal altijd Jood blijven omdat zijn moeder Joods is; een geboren Jood blijft een Jood. Zodra een Jood Jezus aanneemt als zijn Messias is hij een Messiaans Jood"*.

Ja, ik ben nog steeds een Nederlander, maar wat maakt dat uit? Belangrijker is dat ik een wedergeboren kind van God

ben. Een christen is een *volgeling* van Jezus. Als een Jood een volgeling van Jezus wordt (onder welke benaming dat ook wil vatten), dan is hij *"een ware Jood"* geworden (Rom. 2:28-29).

Daarom is de volgende vraag die een theoloog stelde, m.i. nogal onzinnig en overbodig: *"Erken ik dat een Jood een volgeling van Jezus gewoon Jood kan blijven en als Jood kan blijven leven in de kerk? Is daar ruimte voor? Omdat Jezus als Koning der Joden om die ruimte vraagt; mag het in de kerk zichtbaar zijn dat Hij de Koning van de Joden is?"*

Jezus is toch ook *mijn* Koning, want ook ik ben een ware Jood, een God-lover, een volgeling van Jezus.

8. Is het etnische volk Israël nog steeds de vrouw van Jahweh?

In een tv-uitzending op Family 7 over het boek Zacharia (aflevering 10) werd terecht opgemerkt dat de gemeente de bruid van Christus is. Maar er werd ook gezegd dat *daarnaast* het *ware* Israël (het etnische volk Israël) de vrouw/echtgenote is van Jahweh. Ja, dat is een wonderlijk beeld, werd opgemerkt, en men maakte zich ervan af door te zeggen dat wij dat niet verder kunnen invullen, verklaren of begrijpen, aldus ds. Henk Schouten.

Hier zien we HET probleem van de natuurlijke visie op Israël. Want het *ware* Israël is helemaal niet de vrouw/echtgenote van Jahweh, maar het is de gemeente van Jezus Christus die ook het *nieuwtestamentisch* volk van God genoemd kan worden. Het gaat dus helemaal niet om een 'daarnaast', maar het gaat om één en hetzelfde volk van God, de gemeente van Jezus Christus, het *ware* Israël. Maar ja, als men dat niet wil inzien, dan komt men in problemen.

Ik wijs in dit verband op de metafoor (beeldspraak) in Rom. 11. Deze gemeente is *geen* tussenfase maar de *eindfase* in Gods heerlijke heilsplan! En als *Het Zoeklicht* al vele jaren schrijft dat in de eindtijd "God de draad weer zal oppakken met Zijn volk Israël", dan moet geconcludeerd worden dat dit een ontstellende vergissing is, want God heeft de draad van Zijn heilsplan al eeuwenlang opgepakt *in de gemeente van Zijn Zoon Jezus Christus*, dat wil zeggen in het *ware* Israël van God!

9. Gescheiden aardse en hemelse roeping?

Vaak hoor ik zeggen: "Israël heeft een aardse roeping, maar de gemeente heeft een hemelse roeping". Dit is een onjuiste voorstelling van zaken die een gevolg is van het vast blijven houden aan een aparte positie en taak/roeping voor het etnische volk Israël. Waarom dat onderscheiden van twee volkeren, terwijl het gaat om *"één volk onder één Herder"?! (Joh. 10:16)*.

De werkelijkheid is dat het juist de gemeente van Jezus Christus is, die deze taak op aarde heeft, maar die taak kan alleen worden uitgevoerd door 'hemels' te denken en te handelen, d.w.z. te denken en te handelen zoals God bedoelt, dus om onder de leiding van de heilige Geest op deze aarde het Koninkrijk van God te vestigen. Ook al staan wij met beide benen op deze aarde, wij zijn ook hemelburgers. **“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten...”** (Fil. 3:20). Een 'hemels volk' wil dus niet per se zeggen dat we ergens in de hemel zweven, maar dat ons denken hemels is (dus is, zoals God wil dat we denken), en daarom niet aards, *ook al zijn we op aarde.*

10. Gescheiden aardse en hemelse toekomst?

Ds. Henk Schouten merkte in de laatste tv-uitzending over het boek Zacharia op: *“Voor de Joden is er een aardse toekomstig Messiaans rijk, en voor ons als christenen is er een hemelse toekomst. Dat zijn twee totaal verschillende zaken”*. Hier zien we een resultaat van on-geestelijk denken. Want christenen zijn **ware Joden** door hun besneden zijn van hart (Rom. 2:28,29) die *hemels* denken maar op de aarde leven. Die ook op de nieuwe aarde zullen leven en wel in volmaakte heerlijkheid.

11. Israël tijdelijk op een zijspoor?

Men (bijv. Het Zoeklicht) zegt dat na de komst van Jezus Christus de periode van de gemeente is aangebroken en dat Israël tijdelijk op een zijspoor staat. Maar dat is toch heel vreemd, want in Hand. 1:8b lezen we dat het evangelie van Jezus Christus moet worden verkondigd, *te beginnen te Jeruzalem*, dus (ook) aan Joden: **“gij zult kracht ontvangen, wanneer de heilige Geest over u komt, en gij zult Mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde”**.

Dus hoezo Israël op een zijspoor? Dat lezen wij nergens in het Nieuwe Testament. Er is geen aparte positie en taak meer voor het etnische volk Israël. Dat is ook niet meer nodig. De gemeente van Jezus Christus, bestaande uit Joden en niet-Joden, is geroepen **“om aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend te maken”** (Ef. 3:10) en het Koninkrijk van God op aarde te helpen vestigen. Het zijn de zonen van God in die gemeente die geleid worden door de heilige Geest (Rom. 8:14) op wie de zuchtende schepping met reikhalzend verlangen wacht (Rom. 8:19, NBG-vert.). Zij zijn het die de werken van Jezus zullen doen en het Koninkrijk van God zullen openbaren. Daarom is het onjuist en zelfs misleidend om te menen en te zeggen dat - nadat God met de kerk klaar is - Hij de draad met Zijn verbondsvolk weer opneemt. Dat verbondsvolk was een eerste en *tijdelijke* fase in Gods heilsplan voor de wereld vóór de komst van Jezus.

12. Welke volkeren trekken op naar Jeruzalem?

Gelovigen die zich op het natuurlijke volk Israël focussen, leggen Bijbelteksten vaak letterlijk uit. Moeten we in bijv. Zach. 12 aannemen dat de volkeren ten strijde optrekken naar het aardse Jeruzalem? Met paarden? *“Maar Jeruzalem zal worden bewaard, want daar staat de tempel”* zei een theoloog in een tv-uitzending op Family 7. Heeft men er ooit wel eens over nagedacht dat dit gedeelte een metafoor kan zijn van iets anders? Namelijk de laatste strijd in de hemelse gewesten waarbij de *gemeente* (het hemelse Jeruzalem, Gal. 4:26, de woonstede Gods in de Geest, waar God woont, Ef. 2:21-22) wordt aangevallen door demonische machten, maar die volkomen vernietigd worden. Het heeft niets te maken met een strijd met tanks etc. rond de aardse stad Jeruzalem in Israël. Het is de gemeente, het hemelse Jeruzalem, de woonstede Gods in de Geest, die uiteindelijk en zelfs voor eeuwig blijft bestaan.

Conclusie

Dit zijn wat voorbeelden, die met vele andere zijn uit te breiden. Het wezenlijke verschil van mening over Israël gaat erover of men natuurlijk of geestelijk denkt. De duivel heeft er belang bij dat men 'natuurlijk' (= on-geestelijk) denkt, en de antichrist zal er op een sluwe manier misbruik van (kunnen) maken. Immers de boze wil zoveel mogelijk christenen *afleiden* van wat God wil doen in en met de gemeente van Jezus Christus die de zonen Gods zal gaan voortbrengen, die de demonische machten zullen uitdrijven, en daar is de duivel ontstellend bang voor. Zijn afleidingsmanoeuvre is om christenen zand in de ogen te strooien door hen te richten op het natuurlijke volk Israël en te verwachten dat God door *dat volk* nog wat gaat doen.

Maar zonder Christus zal dat nooit kunnen gebeuren. En *indien* Joden Jezus aannemen, worden zij, net als Paulus, Petrus, Johannes, Filippus, Stefanus en Timotheüs etc., alsnog wedergeboren leden van de gemeente van Jezus Christus, waarvan Jezus Zelf nota bene het hoofd is! Lichaam en hoofd horen onlosmakelijk bij elkaar. Dat lichaam is het

volk van God bestaande uit wedergeboren gelovigen, de ware Joden (Rom. 2:28 en 29).

Tot slot

Heel vaak wordt in gesprekken/discussies met bijv. medewerkers van 'Christenen voor Israël' door hen gewezen op het belang van Rom. 9 t/m 11, omdat dat zou aanduiden dat er een toekomstige aparte positie en roeping voor het etnische volk Israël zou zijn. Maar bij nader inzien blijkt dat helemaal niet zo te zijn.

In een volgende Hoger-op willen we dat graag toelichten.

EEN GROEIPROCES

U Heer, U ziet in ons datgene
wat wij vaak zelf niet zien.
Het goede van U is in ons aanwezig.
Soms nog niet ontkiend.

Als dan uw heilrijk woord als
levend water tot ons komt
ontluiken wij.

Dan groeien wij.
Eerst de halm.
Daarna de aar
en dan het volle koren.
Onafscheidelijk,
steeds dicht bij elkaar.

Marry Koster-Broek

DE BRIEF VAN JUDAS (4)

Door Ronald Kemp

Hoofdstuk 4 - Judas 12-16

12 *“Ze zijn een schandvlek op uw liefdemaaltijden; ze doen zich schaamteloos te goed en zorgen alleen voor zichzelf. Wolken zonder water zijn het, voortgejaagd door de wind, bomen die zelfs in het late najaar geen vrucht dragen tweemaal afgestorven, onworteld,*

13 *wilde golven op zee, die hun eigen schande opschuimen, dwaalsterren die voor eeuwig de diepste duisternis wacht.*

14 *Zij zijn het ook over wie Henoeh, de zevende vanaf Adam, geprofeteerd heeft toen hij zei: ‘Ik zie de Heer komen met zijn heilige tienduizendtallen*

15 *om over allen zijn vonnis uit te spreken; alle goddeloze zondaars zal hij veroordelen voor alle goddeloze daden die ze in hun goddeloosheid bedreven hebben en voor de harde woorden waarmee ze Hem hebben beledigd.*

16 *Ze doen niets anders dan zeuren en zagen, ze laten zich leiden door hun begeerten, brallen maar wat en praten anderen naar de mond om er zelf beter van te worden.”*

Judas weet dat er *dwaalleraars* in de gemeente zullen komen en hij gaat door om ze te ontmaskeren. Hij wil die *geestelijke werkingen* erachter openlijk aan de kaak stellen. Dit is ook voor ons van belang, want die *antichristelijke werkingen* proberen ook *vandaag* in ons leven, in onze gemeente invloed te krijgen.

Vs. 12a Egoïsme

“Ze zijn een schandvlek (letterlijk: verborgen rif onder water) *op uw liefdemaaltijden; ze doen zich schaamteloos te goed en zorgen alleen voor zichzelf”* Liefdemaaltijden: waarbij vaak het avondmaal gevierd werd (1 Kor. 11:20). Waar zijn ze op gericht? Op zichzelf. Hoe zijn onze maaltijden en ontmoetingen: gericht op ontmoeting met God, omzien naar elkaar, ruimte voor gebed?

2 Petr. 2:13 *“Ze genieten ervan om zich op klaarlichte dag volledig te laten gaan. En wanneer ze samen met u aan een feestmaal deelnemen, zijn ze een smet en een schandvlek voor uw gezelschap, omdat ze zwelgen in hun bedrieglijk geno.”*

Kenmerken: egoïsme (1 Kor, 11:21-29), schaamteloos, geen grenzen, geen fatsoen. Paulus adviseert: *“Laten we daarom zo eerzaam leven als past bij de dag en ons onthouden van bras- en slemppartijen, ontucht en losbandigheid, tweespalt en jaloezie”* (Rom. 13:13). Laten wij eveneens tijdens onze maaltijden op waardige wijze het brood en de beker gebruiken.

“zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder lette ook op dat van anderen” (Fil. 2:3-4).

Vs. 12b-13 Voorbeelden uit de natuur om het karakter van de dwaalleraars aan te geven

a) *Wolken zonder water*: door welke geest worden ze voortgejaagd? Die wolken zien er veelbelovend uit: de regen is nodig om het gewas te doen groeien (1 Kon. 18:44). Maar ze drijven voorbij, zonder één druppel regen te geven.

“Wie prat gaan op een geschenk zonder waarde, is als wind en wolken zonder regen” (Spr. 25:14).

“Droogstaande bronnen zijn het, mistflarden die door een wervelwind voortgejaagd worden. De diepste duisternis wacht hun, want met loos gebral en met losbandigheid, die voortkomt uit verderfelijke begeerten, verleiden ze hen die zich nu juist losmaken van degenen die dwalen. Ze beloven vrijheid, maar zijn zelf slaven van het verderf, want waar men door beheerst wordt, daarvan is men slaaf” (2 Petr. 2:17-19). Innerlijk leeg, geen waarde, pseudo, schijn.

b) Bomen, zonder vrucht, onworteld

In de oogsttijd leveren ze geen vrucht, terwijl dat wel verwacht mag worden. De werkelijkheid is teleurstellend. *“Aan hun vruchten zul je hen herkennen”* (Matth. 7:16), aan het ontbreken ook (net als de dorre vijgenboom - Matth. 21:19).

“Tweemaal afgestorven, onworteld”: na hun bekering zijn ze opnieuw, voor de 2^e keer, in de dood terecht gekomen, losgekomen van de liefde van Christus (Ef. 3:17, Kol. 2:7). Het zijn naamchristenen geworden (Matth. 7:21-23. Hebr. 6:4-6: *“Wie ooit door het licht beschenen is, geproefd heeft van de hemelse gave en deel gekregen heeft aan de heilige Geest, wie het weldadig woord van God en de kracht van de komende wereld ervaren heeft en vervolgens afvallig is geworden, kan onmogelijk een tweede maal worden bekeerd, omdat zo iemand voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigt”*. *“Ze zijn er erger aan toe dan voorheen”* (2 Petr. 2:20).

c) Wilde golven op zee, die hun eigen schande opschuimen *“De goddelozen blijven onrustig, als de zee, die nooit rust kent; haar golven woelen vuil en modder op. Goddelozen zullen geen vrede kennen”* (Jes. 57:20-21). De branding van de zee laat zich wel krachtig horen, maar brengt uiteindelijk alleen maar schuim, vuil en afval op het strand.
d) Dwaalsterren, die voor eeuwig de diepste duisternis wacht

Dwaalsterren (kometen) veranderen steeds van positie aan de hemel. Daar kun je je niet op oriënteren. Ze zijn veranderlijk, onbetrouwbaar in hun richting, niet consistent, *“let op het einde van hun wandel”* (Hebr. 13:7).

Het erge van deze dwaalleraars is dat ze anderen misleiden: *“ze verleiden hen, die zich nu juist losmaken van degenen die dwalen. Ze beloven vrijheid, maar zijn zelf slaven van het verderf”* (2 Petr. 2:18-19).

Je kunt die werkingen in het leven van die dwaalleraars herkennen. Maar toets ook je eigen leven: breng je goede vrucht voort, die beantwoordt aan Gods plan met je leven? Ervaar je rust en vrede van de Heer of word je ook opgejaagd door de wind, rusteloos als de branding van de

zee? Ben je vast geworteld in Hem? Het is belangrijk om deze werkingen vanuit de duisternis te onderkennen in je eigen leven en daar helemaal van los te komen.

“Leef in eenheid met Christus Jezus, nu u Hem als uw Heer aanvaard hebt. Blijf in hem geworteld en gegrondvest, houd vast aan het geloof dat u geleerd is en wees vervuld van dankbaarheid” (Kol. 2:6-7). Bouw je leven *“op het fundament van uw zeer heilige geloof”* (Judas vs. 20) en houd vast aan het geloof dat je geleerd is. Wees vervuld van dankbaarheid. En als je twijfelt: richt je op Hem, die waarheid is. Bid om inzicht, dat je ontvangt door de heilige Geest.

Vs. 14-15: Henoeh (Gen 5:21-24).

Henoeh profeteerde: *“Ik zie de Heer komen met zijn heilige tienduizendtallen om over allen zijn vonnis uit te spreken; alle goddeloze zondaars zal Hij veroordelen voor alle goddeloze daden die ze in hun goddeloosheid bedreven hebben en voor de harde woorden waarmee ze hem hebben beledigd”*. Judas citeert hier het apocriefe Boek van Henoeh 1:14¹. Henoeh is uit de godvrezende lijn van Seth, *“de 7^e vanaf Adam”*, de over-opa van Noach. Henoeh= toegewijd. Hij profeteert vóór de zondvloed. *“Henoeh leefde in (nauwe) verbondenheid met God. Op een dag was hij er niet meer, doordat God hem wegnam”* (Gen. 5:24).

Als zegen op zijn wandel met God komt hij niet in het dodenrijk terecht, maar neemt God hem op in zijn Koninkrijk.

“Door zijn geloof werd Henoeh naar elders overgebracht, om niet te hoeven sterven; hij werd niet meer gevonden, omdat God hem had weggenomen. Hij stond immers al vóór zijn opneming bekend als iemand in die Godwelgevallig was (in wie God vreugde vond)” (Hebr. 11:5).

De dwaalleraars leven erop los alsof er geen oordeel of verantwoording zal komen. Maar God maakt Henoeh al duidelijk dat er een *eindoordeel* zal komen over alle mensen. Zonde blijft niet ongestraft. *“Het loon van de zonde is de dood”* (Rom. 6:23). Jezus zal *“komen met zijn heilige tienduizendtallen”*, met zijn gemeente, om te oordelen. Openb. 20:11-15 spreekt over dat laatste oordeel. Paulus schrijft: *“Weet u dan niet dat Gods heiligen over de wereld zullen oordelen?”* (1 Kor. 6:2). Dat oordeel gaat niet alleen over alle goddeloze daden, maar ook over alle wetteloze,

---

¹ Apocriefe boeken vallen buiten de Bijbelse canon en worden niet beschouwd als door God geïnspireerd. Maar daarom zijn ze niet waardeloos. Judas gebruikt hier een citaat. Je kunt je geloof niet bouwen op die boeken, maar zo'n citaat kan wel als bevestiging of illustratie dienen.

Hoger-op

harde woorden. Jezus waarschuwt: *“Van elk nutteloos (ijdel) woord dat mensen spreken, zullen ze op de dag van het oordeel rekenschap moeten afleggen. Want op grond van je woorden zul je worden vrijgesproken en op grond van je woorden zul je worden veroordeeld”* (Matth. 12:36-37). Let dus op wat je zegt!

Vs. 16: Karakter van dwaalleraars: zeuren en zagen

“Ze doen niets anders dan zeuren en zagen, ze laten zich leiden door hun begeerten, brallen maar wat en praten anderen naar de mond om er zelf beter van te worden.”

Wat is de houding van die dwaalleraars? *“Zeuren en zagen”*. Net als Israël in de woestijn (Ex. 16:2,7-12, 1 Kor. 10:1-12). Waardoor laat ik me leiden? Welke inspiratie laat ik in mijn leven klinken? Ben ik bedacht op de dingen van boven? Judas spreekt hier over ontevreden, ongeestelijke mensen, met kritiek en zelfbeklag. Ze geven toe aan allerlei begeerten en lusten, die door misleidende geesten worden opgewekt. In de gemeente zoeken zij geen contact met geestelijke mensen, maar zij letten juist op hen die rijk zijn of invloedrijk en die hen voordeel kunnen bezorgen. Ze vleien hen en doen zich voor als vrome mensen, die rijke geestelijke ervaringen hebben, waardoor zij geaccepteerd hopen te worden.

Maar God denkt anders: *“Want er is geen aanzien des persoons bij God”* (Rom. 2:11, Hand. 10:34). Dus geldt ook voor ons: *“houdt uw geloof in onze Here der heerlijkheid, Jezus Christus, vrij van aanzien des persoons”* (Jak. 2:1). (Wordt vervolgd).

“BLOEMENKINDEREN”

Kinderen
en bloemen
bloemenkinderen.

Kleurrijk
onbevangen
vol schoonheid
vol verlangen.

Ontdekken
van kleuren
van groei
van leven
van geuren.
Geen aanpassing
of schone schijn,
maar gewoon heel eerlijk
jezelf kunnen zijn.

Wat zijn ze een voorbeeld
wat kunnen we veel leren
van kinderen
zo puur als ze zijn.

Laten we hen volgen
laat je inspireren.
Laten we kiezen om,
weg van oordelen
weg van pijn.
weer helemaal
als een kind
te willen zijn.

Jan Fluit

DE GEZONDE LEER (4)

Kenmerken van het volle evangelie

Waterdoop (3)

Door Jildert de Boer

Dopen= onderdompelen

Johannes zei: *“Ik doop u wel met water tot bekering”* en dan over Jezus: *“Hij zal u dopen met (de) Heilige Geest en (met) vuur”* (Matth. 3:11; Luk. 3:16). Als je dan de kanttekeningen bij de Statenvertaling raadpleegt, lees je daar: *het Grieks zegt “in.”* Hier wordt namelijk het Griekse woordje *en* gebruikt. Het lijkt erop dat de vertaling ‘met’ rust op een gegroeide, traditionele praktijk, die waarschijnlijk is ingegeven door de koudere, klimatologische omstandigheden in West-Europa. Vertalen van dit woordje door ‘met’ doelt op een aanpassing richting besprenging.

Zoals iemand eens heel scherp stelde: “De predikant doopt zijn vingers, maar besprenkelt het kind.” De betere vertaling is: *dopen in water, in heilige Geest en vuur*.

In de HSV is toch naar gewoonte weer gekozen voor ‘dopen met.’ Ook de NBV21 blijft traditiegetrouw - op basis van een ingesleten gewoonte die onjuist is - vertalen: dopen *met* water, dat is tegemoet komen aan de besprenging. Wij hebben regelmatig horen zeggen: “De hoeveelheid water maakt toch niet uit.” Maar *waarom niet eenvoudigweg gehoorzamen aan wat de Heer en Zijn dienstknechten in het Woord leren en praktiseren?* Wat leert ons de Bijbel? Zoals uit onderstaande punten blijkt, onderwijst Gods Woord ons, om te dopen *in* water:

- **“Maar ook Johannes doopte in Enon bij Salim, omdat daar VEEL water was; en de mensen kwamen daar en werden gedoopt”** (Joh. 3:23).
- De waterdoop wordt een **tegenbeeld** van de zondvloed genoemd (1 Petr. 3:21), dus duidelijk de gedachte aan veel water! **“Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets dat hij nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin en door dat geloof heeft hij de oude wereld veroordeeld en is hij erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoord”** (Hebr. 11:7).
- **“En nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij op uit het water...”** (Matth. 3:16).
- **“En hij liet de wagen stilhouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. En toen zij uit het water opgekomen waren, nam de Geest van de Heere Filippus weg; en de kamerheer zag hem niet meer, want hij vervolgde zijn weg met blijdschap”** (Hand. 8:38-39).
- De onderdompeling kan duidelijk het *begraven* van het oude, zondige leven en het *opgewekt* worden tot een nieuw leven in Christus uitbeelden. De babybesprenkeling kan dit niet laten zien en mist daarom volledig de symboliek van begraven en opstaan. Het ‘begraven’ is bij een begrafenis in de natuurlijke wereld niet het bedekken met enkele kluiten aarde, maar het is geheel begraven worden. Zo is het geestelijk ook.
- Het Grieks zegt ‘baptizo.’ Dat betekent: onderdompelen of indopen (‘rantizo’ betekent: besprengen). In Engeland heeft Koning Jacobus - denk aan de King James Vertaling, vergelijkbaar met onze Statenvertaling - om der lieve vrede wil dit woord maar onvertaald gelaten door het weer te

geven met het Engelse ‘to baptize’ (denk aan ons woord ‘Baptisten’). Dit deed hij in plaats van de bisschoppen tegen zich in het harnas te jagen door ‘immersion’ te kiezen, dat is onderdompeling.

- De prins der predikers, Charles Haddon Spurgeon (1834-1892), liet zich indertijd door onderdompeling dopen en zijn moeder zei: “ik heb altijd gebeden, jongen, dat je tot God bekeerd mocht worden, maar nooit dat je baptist zou worden”. Weet u wat Spurgeon antwoordde? “Zoals gewoonlijk, moeder, heeft de Heere weer méér gegeven, dan waarvoor u Hem gevraagd heeft”.
- Dopen betekent eenvoudigweg onderdompelen, dat erkennen ook Luther en Calvijn. Wij hebben van top tot teen gezondigd (Jes. 1:6) en daar hoort een radicaal symbool bij: kopje onder gaan in het watergraf!

Is de doop noodzakelijk?

Veel mensen zijn van mening dat de bijbelse doop facultatief is, dat wil zeggen: niet verplicht, maar ter keuze. Ach, zegt men dan: “Het is slechts een uiterlijk teken en niet meer dan een symbolische voorstelling.” Zo kan men in theorie wel erkennen, dat de doop van gelovigen door onderdompeling bijbels is, maar komt toch er niet metterdaad toe zichzelf in gehoorzaamheid aan Gods Woord te laten dopen. Wat heb je aan een theoretische opvatting ‘pro grootdoop door onderdompeling’, *als je deze waterdoop zelf niet wilt ondergaan?*

Het argument dat de moordenaar aan het kruis toch ook niet gedoopt was en toch behouden werd, is zo’n afleider van de dringende opdracht die God geeft om je te laten dopen. Daarvoor volstaat het niet om je te beroepen op deze uitzondering die overigens plaatsvond vlak voordat de christelijke doop in werking trad. De Bijbel markeert de doop echter als een belangrijke zaak die je niet zomaar kunt overslaan. Het is een zichtbare mijlpaal die wordt opgericht tussen ons oude leven in zonde en ons nieuwe leven in en met Christus.

De doop in water is *geen vrijblijvende zaak*, maar hoort helemaal bij het totaal nieuwe begin van het leven met Jezus Christus als Heer. Uiteraard niet zo alsof het water van de doop de wedergeboorte bewerkt. Onze innerlijke vergeving en reiniging van zonde vindt plaats door het bloed van Christus (Rom. 3:25; Ef. 1:7; 1 Joh. 1:7). We vermelden enkele teksten, waaruit blijkt dat de doop helemaal past als een onderdeel in het proces van wedergeboorte:

- **“Wie gelooft EN zich laat dopen zal behouden worden”** (Marc. 16:16).

- *“En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat IEDER van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonde; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen”* (Hand. 2:38). Dit patroon van geloven, dopen en de heilige Geest ontvangen zie je in het boek Handelingen steeds terugkomen.
- *“En nu, waarom aarzelt u? Sta op, laat u dopen EN uw zonden afwassen onder aanroeping van de Naam van de Heere”* (Hand. 22:16).
- *“...maakte Hij ons zalig, niet op grond van werken die wij gedaan zouden hebben, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte (= de doop in water) en de vernieuwing door de Heilige Geest”* (Tit. 3:5-6).
- *“Het tegenbeeld daarvan (van de zondvloed), de doop, behoudt nu ook ons. Maar niet als een verwijderen van vuil van het lichaam, maar als een vraag (gebed) van een goed geweten, door de opstanding van Jezus Christus”* (1 Petr. 3:21-22).

In al deze Schriftgedeelten zien wij dat *normaliter* de doop bij het komen tot bekering, geloof en wedergeboorte er ogenblikkelijk bij hoort en het blijft nodig dat te prediken.

Uiteraard is er geen dwang tot dopen, zoals het speelde in de kerkgeschiedenis met ‘cogite intrare’, dat wil zeggen: “dwing ze om in te gaan.” Zo stelde Augustinus het geheel verkeerd voor, waardoor mensen met geweld gedwongen werden tot het christendom over te gaan door ze te dopen. Hoe belangrijk de inhoud en betekenis van de waterdoop ook is, wij kunnen en willen niemand pressen om deze te ondergaan. Je bewust laten dopen zal van binnenuit een keuze van het hart moeten zijn en daarom blijft de doop een *vrijwillige* beslissing om deze te ondergaan. Stimuleren van mensen om zich te laten dopen is altijd goed, maar mensen onder druk zetten om deze stap te nemen is altijd fout.

Maar volgens het Woord is er geen vrijblijvendheid mogelijk, om met de doop te schipperen. Dat wil zeggen: compromissen te sluiten, om de doop in water te relativiseren en die niet per se nodig te vinden en daardoor deze geloofshandeling facultatief te stellen.

Deze verkeerde gedachtegang hebben we met de bovenstaande teksten ruimschoots aangetoond en weerlegd. De doop is niet slechts een optie, maar *gehoorzaamheid* aan een bevel van God. Het is een *goddelijke inzetting of instelling*. Daarmee kan men niet sjoemelen of dit naar eigen believen invullen (*wordt vervolgd*).

WIJSHEID UIT HET SPREUKENBOEK (3)

Door Jan de Jong

“De vreze des Heren is het begin der wijsheid”
(Spreuken 9 vers 10).

Wijsheid van boven

Net zoals kennis begint met de “vreze des Heren”, zo geldt dat ook voor wijsheid. Wijsheid en kennis gaan samen en hebben dezelfde oorsprong^A. God Zelf is de bron van wijsheid^B. Wijsheid komt van boven, en is bovennatuurlijk van aard^C. Daarom is het veel kostbaarder dan wat de wereld te bieden heeft aan waardevolle zaken, zoals sieraden en goud^D.

Hoe ontvang je wijsheid?

Wijsheid is iets dat elke volgeling van Jezus voor zichzelf wenst. Jezus is de personificatie van wijsheid^E. Wijsheid is volop beschikbaar voor iedereen. Dat heeft helaas niet iedereen door. *De wijsheid roept luide op straat, op de pleinen verheft ze haar stem*^F. En de manier om wijsheid te krijgen wordt helder beschreven. *Bid God om wijsheid die eenvoudigweg geeft zonder verwijt*^G.

Verlangen naar wijsheid

Wijsheid is iets wat je moet verlangen, het komt je niet ongevraagd aanwaaien. *Het begin van wijsheid is: “verwerf wijsheid”*^H. En toch is de eigen inspanning onvoldoende. Salomo probeerde op zijn manier wijsheid te verkrijgen door allerlei ervaringen te zoeken, maar *zij bleef onbereikbaar voor hem*^I. Wanneer wij het evangelie uitdragen dragen wij wijsheid uit. Die wijsheid is bovennatuurlijk van aard en afgesloten voor aardse mensen^J.

De voorbereiding door de Geest om het evangelie aan te nemen

Maar sommigen zijn er wel klaar voor om die wijsheid te ontvangen. Zij hebben de voorbereiding door de heilige Geest aangenomen, meestal zonder te doorzien dat Hij het was die hen klaarmaakte om het evangelie te ontvangen. Dit is één van de boeiende aspecten van evangelisatiewerk; “ontdekken wie door Gods Geest is voorbereid om het evangelie te ontvangen”. Of, anders gezegd, “wie de impulsen van de heilige Geest heeft geaccepteerd en zo is klaargemaakt om het evangelie aan te nemen”.

De weg van de dwazen

In het boek Spreuken vinden we ook de houding van mensen die helemaal geen wijsheid verlangen. En dan komt de duidelijkheid van het boek Spreuken naar voren. Die mensen zijn dwazen. Geen nuances hier. Ik hoop dat, wanneer je de volgende teksten leest, je niet te veel in jezelf herkent, maar indien toch, corrigeer jezelf dan.

Enkele kenmerken van dwaze mensen

De weg van de dwaas is recht in zijn ogen, maar wie naar raad luistert is wijs^K. Let op: je moet naar raad luisteren, je hoeft het niet klakkeloos op te volgen, maar luister en overweeg. **Iemand die laster doorvertelt, is een dwaas**^L. Naar laster luisteren is ook dwaas. **Iemand die zijn ergernis direct laat zien is een dwaas**^{M1}. Als u een persoon bent die nu eenmaal primair reageert, pas dan op voor dit soort van dwaas handelen. **De verstandige houdt zijn woorden in.**^{M2}

“Het hart van de rechtvaardige overweegt wat hij zal antwoorden....”^{M3}

Een dwaas schept geen behagen in inzicht, maar hierin dat zijn hart zich blootgeeft^N. **Een dwaas veracht zijn moeder**^O. Verachting blijkt onder andere in hoe je over je moeder praat. Soms zijn mensen trots op hun ondeugden en dat zijn typisch dwazen, want **dwazen zijn trots op hun dwaasheid**^P. **Wie op zijn eigen hart vertrouwt is een dwaas**^Q. Geen rekening houden met de woorden van God is dwaas. Geen overwegingen maken voor de lange termijn kenmerkt de dwaas^R. Deze uitspraken lijken soms hard en onge-nuanceerd, omdat we gewend geraakt zijn aan allerlei begrippen uit de ‘gedragwetenschappen’ die ons gedrag schijnen te verklaren, maar geen helderheid verschaffen in de oorzaken- en oplossingen van gedragsproblemen. Onze maatstaf is **“de nieuwe schepping”** die al deze dwaze zaken heeft afgelegd of in het proces is ze af te leggen.^S

“De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God.”

Maar de meest uitgesproken dwaas is degene die in zijn hart zegt: **“er is geen God”**^T. Sommigen zeggen dat niet alleen in hun hart, maar ook met hun mond. Eens op een receptie in Nederland ontmoette ik een Iraniër die als toerist in Nederland verbleef. Ik raakte in gesprek met hem en over het geloof praten is niet vreemd in die cultuur. Hij vertelde mij dat hij niet geloofde dat God bestond. Ik negeerde die opmerking en we gingen gewoon door met het gesprek. Toen voor de tweede keer vertelde hij mij dat hij niet geloofde dat God bestond. Opnieuw ging ik daar niet op in. Daarna zei hij het voor de derde keer. Nu vroeg ik hem waarom hij dat nu al voor de derde keer zei? Zijn antwoord: “Als ik dat op mijn werk in Iran zeg, dan word ik ontslagen”. Ik vertelde hem dat in Nederland niemand geschokt zal zijn als hij dit zegt, maar dat hij door die opmerking wel in de categorie van dwazen valt. Deze kennis is niet het product van mijn verstand of een privé opvatting, maar een openbaring die ik accepteer. We hebben het gesprek (misschien tot uw verbazing) prettig voortgezet.

Wijk niet van de gezonde woorden van God

Tenslotte: **“Er is geen wijsheid en geen verstand geen raad tegenover de Here”**^U. Dit is een heel verstrekkende tekst.

Alle spreken en schrijven dat tegen de woorden van God ingaat is zonder wijsheid, zonder verstand en bevat geen goed advies. Onze wereld staat bol van adviezen en goede raad van mensen die wij soms zelfs ‘professionals’ noemen. Maar alles wat **afwijkt van de gezonde woorden van God** is, zonder wijsheid, dom en slecht advies. Het kost mensen soms heel veel tijd voordat ze deze tekst kunnen omhelzen en **zich afkeren van verdichtels**, om zich richten op de **gezonde woorden** van onze God en van onze Heiland Jezus Christus^V. Tenslotte geldt, **“wie op het woord acht geeft, zal het goede vinden ...”**^W (wordt vervolgd).

^A Spreuken 8 vers 12 en Job 12 vers 13; ^B Spreuken 2:6; ^C Jakobus 3 vers 17. ^D Spreuken 8 vers 11; ^E 1 Korinthe 1 vers 30; ^F Spreuken 1 vers 20; ^G Jakobus 1 vers 5; ^H Spreuken 4 vers 7; ^I Prediker 7 vers 23; ^J 1 Korinthe 2 vers 6; ^K Spreuken 12 vers 15; ^L Spreuken 10 vers 18; ^{M1} Spreuken 12 vers 16 ^{M2}; Spreuken 17 vers 27; ^{M3} Spreuken 15 vers 28; ^N Spreuken 18 vers 2 en Spreuken 29:11; ^O Spreuken 15 vers 20; ^P Prediker 10 vers 3; Spreuken 28 vers 26; ^R Lukas 12 vers 20; ^S Galaten 6 vers 15 en 2 Korintiërs 5 vers 17 en Efeze 4 vers 24; ^T Psalm 53 vers 2; Spreuken 21 vers 30; ^V 2 Timotheüs 3 vers 14-16 en 2 Petrus vers 16; ^W Spreuken 16 vers 20.

‘GOUD VANOUDS’: Bijzondere preken

Dit keer twee oude toespraken van broeder J.E. van den Brink, waarin hij heel specifiek en meer ‘en passant’ ingaat op het ‘spreken in tongen’. Veel vragen over dit onderwerp worden daarbij opgelost. Zegen bij het luisteren!

- [Spreken in tongen-Beukenstein-do av](#)
- [Geest van het zoonschap; zonen Gods](#)

LIEDEREN om van te genieten

Mannenkoor in de Pinksterkapel (1982)

- [Kapelklanken 158](#) ‘De Vader der lichten’ (met tekst van het Mannenkoor in de video)
- [Kapelklanken 72](#) ‘Zingt God een loflied’
- Kinderlied [Gido 14](#) ‘Houd vast wat je hebt’ ([tekst](#))

NIEUW BOEK VERSCHENEN VAN PAUL DE GROES 'HET VOLLE EVANGELIE VAN MARCUS' (2)

Door de redactie

In dit boek geeft de auteur, oudste in de VEG 'Op Stap' te Koudum, een vers voor vers verklaring van het boek Marcus. Nadat we het boek in de vorige 'Hoger Op' hebben ingeleid nu wat meer over de inhoud. Het boek leest plezierig, maar je moet er hoofdstuk voor hoofdstuk goed voor gaan zitten. Het is echte bijbelstudie. De auteur belicht achtergronden, neemt waardevolle gedachten van anderen mee, gaat in op wat er in de grondtekst staat en dat levert verrassende ontdekkingen op. Tussendoor kom je ook lessen tegen die je helpen in het dagelijks leven. Mooi dat hij vanuit volle evangelie perspectief schrijft. Hij belicht al het geschrevene vanuit de geestelijke wereld van de hemelse gewesten, de 'God is één en enkel positief'-gedachte en de werkelijkheid van het leven vanuit de doop in heilige Geest. Al lezende kwam ik soms verwoordingen tegen waarbij ik me wel eens afvroeg: hoe bedoelt de schrijver dat? Of: waar haalt de auteur dat vandaan (bijv. Petrus had drie kinderen, p 31)? Of: kunnen we dit beter iets anders verwoorden? Dat is onvermijdelijk en het laat onverlet dat Paul de Groes een diepgravend boek heeft geschreven, waar veel prachtige gedachten en bijbelse inzichten naar voren komen. Met deze verrijkende inzichten kan elke christen groeien in het geloof en er het nodige ervan opsteken. Ook gemeenten zouden dit boek - als men evenals in Koudum het Marcusevangelie wil doorwerken - met vrucht kunnen gebruiken als leidraad bij de bijbelstudie in de gemeente. Ik geef nu aan de hand van een aantal treffende citaten een kleine impressie uit de inhoud:

- "Het begrip hemel is een aanduiding voor een geestelijke denkwereld. Als we dit bedenken, zien we dat de hemel geen "oord" ver weg is" (p 11).
- "In deze verheerlijkte staat kon Jezus zelfs gevangen zieken uit de laagste geestelijke wereld (gevangenis) meenemen naar de hoge hemel van God" (p 12).
- "Voordat je het Koninkrijk van God oftewel het "beloofde land" kunt ingaan, moet je je bekeren, teruggaan naar het begin en je paden recht maken" (p 20/21).
- "Als christenen leven en werken vanuit hun geloof in Jezus, dan zal zo'n levensstijl opvallen aan de mensen rondom" (p 38).
- "Jezus heeft Zich voorgenomen de zonden van de mensheid op Zich te nemen... Dat is tegenovergesteld aan satan, want die houdt de mens in onkunde en klaagt de mensen aan voor verkeerde daden waartoe hij zelf de mensen heeft aangezet" (p 45).
- "Het scheepje wijst op de gemeente, de kerk. Door de verbondenheid met Jezus kan de gemeente geestelijk leven boven het beperkte denken van de mensheid. Zij laat zich niet meesleuren door de waan van de dag" (p 58).
- "Als iemand jou ophemelt, dan moet je oppassen. Want vaak heeft een mooiprater een bijjoogmerk" (p 176).
- "Jezus wil Zich niet laten kennen als een "übermensch", nee hij benadrukt dat Hij mens geworden is zoals wij" (p 195).
- "Jezus was geen superman, maar wel een mens die als eerste een voortdurende verbondenheid met de Vader had" (p 245).
- "De tegenstanders van Jezus waren vol van het "fake-news" der Sadduceeën en Schriftgeleerden" (p 261).

We willen het boek warm aanbevelen! Kijk om te bestellen op: <http://www.vegopstap.nl/452027623>

De auteur van het boek: Paul de Groes